

DEN PYTAGOREISKE KURIREN

www.hylozoik.se
NR 56, ÅRGÅNG 14
JULEN 2025 (76 Aqu.)

Redaktör och ansvarig utgivare: Lars Adelskog
Redaktörens postadress: Lönnvägen 3 A, 549 48 Skövde
Redaktörens e-postadress: adelskog@yandex.com
Bankkonto (Nordea): 1190 30 21766

Alla hylozoikstuderande hälsas varmt välkomna

som läsare av och kanske även bidragsgivare till denna nättidskrift, som härmed offentliggör sitt femtiosjätte nummer. Detta publiceras söndagen den 21 december, dagen för vintersolståndet. Nummer 1 utkom den 20 mars 2012, och därefter har ett nytt nummer utkommit på dagarna för de följande solstånden och dagjämningarna: sommar-, höst-, jul- och vårnummer. Enligt det sålunda antagna mönstret utges alltså fyra nummer per år, så att det närmast följande nummer, vårnumret, skall utkomma fredagen den 20 mars, om gudarna är oss nådiga.

Avsikten med denna nättidskrift är flerfaldig: informera om aktuella händelser, publicera artiklar av intresse för dem som studerar esoterik och hylozoik, desslikes kunna vara en knutpunkt och ett förenande band mellan alla dem som studerar våra äldre bröders undervisning i god anda och med rätt inställning.

I föreliggande julnummer fortsätter vi vår översättning *Lärjungaskap i den nya tidsåldern, volym II* av Alice A. Bailey och D.K.

Sist i detta julnummer kommer den sedvanliga litteraturbilagan.

Till våra donatorer: Vi ber er vänligast att sätta in era penninggåvor antingen på Förlagsstiftelsen Henry T. Laurencys plusgirokonto nr 439 54 35 – 3 eller, om ni vill stödja *Den Pytagoreiske Kuriren* och denna hemsida, på bankkonto (Nordea) nr 1190 30 21766.

Nyheter på våra hemsidor

Samarbetet med vår amerikanske broder Antonio Rodríguez i att revidera och korrigera existerande spanska översättningar av Laurencys verk fortsätter oförminskat. Enligt uppgjord plan publiceras dessa reviderade texter på hemsidorna först när hela arbetet är avslutat; tidpunkten härför kan ännu ej anges.

Vår kära Irmeli har till sitt finska modersmål översatt tre uppsatser ingående i Laurencys *Livskunskap Tre: Alice A. Bailey ja D.K. (Alice A. Bailey och D.K.), Teosofia (Teosofi)* och *Okkultiset lahkot (Ockulta sekter)*. De nämnda texterna finns nu publicerade på Förlagsstiftelsens officiella hemsida, www.laurency.com, i dennas finska avdelning.

Nyhet på Veidos AB:s hemsida

Red. höll lördagen den 13 och söndagen den 14 april och lördagen den 17 och söndagen den 18 maj i år två serier föreläsningar på uppdrag och inbjudan av Veidos AB, ett terapeutkollektiv verksamt i flera av vårt lands städer och främst i Uppsala, där dessa föreläsningar hölls. Föreläsningarna behandlade högre sociologi, det vill säga samhällsforskning kritiskt bedriven med hylozoikens perspektiv, och åhördes av ett fyrtiotal hylozoikstuderande. Texterna till dessa föreläsningar finns nu publicerade på Veidos AB:s hemsida, www.veidos.nu, under rubriken DEBATT. Det rör sig om två textdokument och ett bilddokument: <http://www.veidos.nu/debatt/>

Nyheter från föreningen Kunskap för människans harmoniska utveckling
Föreningen publicerade den 21 december 2025 sitt trettonde nyhetsbrev:
<https://www.veidos.org/introduktion/om-veidos-org/nyhetsbrev/>
I nyhetsbrevet kan man bland annat läsa om nya böcker i Föreningens egen bokhandel.

Kurs: Meditationens grunder – att vidga och fördjupa medvetandet

En djupare förståelse av esoterikens teori förutsätter eget arbete med medvetenhetsutvecklingens praktik. Under denna kurs arbetar vi systematiskt och metodiskt för att utveckla medvetenheten enligt fjärde vägen och pytagoreiska aktiveringsmetoder. Medvetenhetsutvecklingens teori kombineras med avsiktliga övningar i vardagliga situationer och olika typer av meditationer, såsom frömeditationer och långa tankar. Kursen hålls via Zoom under fem onsdagar: 25 februari, 4, 11, 18 och 25 mars 2026. Alla tillfällena börjar kl. 18.30 och slutar ca kl. 21.00 beroende på antalet deltagare.

Ytterligare upplysningar lämnas på hemsidan: <https://nylivslust.se/kurser/>

Anmälan eller frågor kan skickas till johan.berggren@protonmail.com

Course: The Fundamentals of Meditation part 1 – expanding and deepening consciousness

A deeper understanding of the theory of esoterics requires your own work with the practice of consciousness development. During this course, we work systematically and methodically to develop consciousness according to the fourth way and Pythagorean methods of activation. The theory of consciousness development is combined with intentional exercises in everyday situations and different types of meditations, such as seed meditations and long thoughts. The course is held via Zoom over five Wednesdays starting on September 2, 2026 at 6:30 pm – 9:00 pm (Stockholm time) and September 9, 16, 23 and 30.

Further information on this course is available here:

<https://nylivslust.se/kurser/courses-in-english.html>

Samtalsgrupp för fjärde-vägen-utövare

För den som har genomgått kursen *Meditationens grunder del 1 – Att vidga och fördjupa medvetandet* och som vill fortsätta att redovisa övningar och att dela erfarenheter i grupp erbjuds möjlighet att delta i en samtalsgrupp genom Zoom. Gruppen håller möten på måndagar ojämna veckor kl. 18.30–21.00.

För intresseanmälan läs här: <https://nylivslust.se/kurser/samtalsgrupper.html>

Studiegrupper

Det finns möjlighet att delta i studiegrupper som håller möten genom Zoom. En grupp studerar *De vises sten* under torsdagar ojämna veckor kl. 18.30–20.30. En annan grupp studerar *Ljusteknikens grunder* under jämna veckor, varannan torsdag, varannan onsdag, kl. 18.30–21.00.

Ytterligare upplysningar lämnas på hemsidan: <https://nylivslust.se/kurser/studiegrupper.html>

DEL IV

Jag vill bedja er att behålla ett öppet sinne, när ni tillsammans studerar detta ämne, initiation. Jag har sagt er att det förestår förändringar i den skolning framtidens invigda erhåller och att de tekniker, som tillämpas för lärjungens medvetenhetsutveckling, kommer att skilja sig från dem som använts i det förflutna. De blir icke desamma som de som hittills brukats i österlandet. Detta betyder ej att de tidigare metoderna icke var korrekta och riktiga. Det betyder att lärjungens och den invigdes förmåga att intellektuellt begripa nu nått så långt (relativt sett) att de gamla metoderna inte skulle passa bättre än barnaskolans övningar i de fyra räknesätten skulle vara till gagn för universitetsstudenten. De var nödvändiga på de tidiga stadierna, då de skänkte förmågan att addera, subtrahera, multiplicera och dividera, men det är *förmågan*, som nu blir till gagn och icke övningarna.

OM ANTYDNINGAR

De antydningar en Mästare tidigare gav avsåg i stort sett karaktärens daning eller förändring och chelans uppvaknande. Dyligt förekommer inte längre i de antydningar som ges den nutida lärjungen. Han vet av sig själv tillräckligt för att kunna arbeta med den egna karaktären, och han har trängt till den inre världens utkanter av egen ansträngning och med egen kraft. Sådan är regeln för majoriteten av dagens aspiranter. Sådana antydningar, som jag skall ge er, är ytligt betraktade lättförståeliga och har skenbarligen en självklar innebörd, men de [277] avser tjänande och mänsklighetens och planetens angelägenheter och har flera olika tolkningar – allt enligt utvecklingsgraden och stråltypen.

I min senaste undervisning gav jag er tre antydningar, och det kan vara till gagn, om vi kortfattat begrundar dem. Jag skall ange för er från vilket håll ljus kan nå er, såsom grupp, där just ni står i utvecklingen.

Den första antydan handlade om de förändringar som åstadkommits genom det arbete som utförts i de Ashramer som är inneslutna i den enda stora Ashram som Hierarkin utgör. Jag sade att detta arbete skulle få till resultat att det upprättas ett närmare förhållande med Sanat Kumara och Hans Rådskammare. Detta blir resultatet av det arbete lärjungarna i världen utför – antingen de är i eller utom inkarnation. Jag undrar hur många av er, som begrundat innebörden av uttalandet att förändringarna åstadkommits genom lärjungarnas verksamhet. Därmed menar jag inte de mer framskridna lärjungarna utan dem som ni menar, när ni talar om lärjungar. Ni kanske naturligt nog antog att Mästarna eller Kristus eller rent av Sanat Kumara skulle inleda de behövliga förändringarna. Men så är icke fallet. Hur kommer sig detta? Vilken tanke ligger bakom mitt klara uttalande? Lärjungarna i världen är förmedlarna mellan Hierarkin och mänskligheten. De är frukten av *oförmedlad* mänsklig strävan. De bestämmer takten i den mänskliga utvecklingen. De är därför i nära förbindelse med mänsklighetens medvetenhet. Det är de nya lärjungarnas kvalitet, den snabbhet, med vilken människor finner sin väg in bland lärjungarnas leder, och det krav som de i världen arbetande lärjungarna ställer å mänsklighetens vägnar (och de *känner* mänskligheten), som åstadkommer de behövliga förändringarna. Mästarna är skolade i igenkännandets konst, som är fullkommandet av den iakttagelse de övat. De står alltid beredda att i förfaranden eller undervisning införa de erforderliga förändringarna, så snart den mänskliga naturen vuxit ur de gamla framställningarna av de alltid behövliga sanningarna. Behovet anges för Dem av Deras lärjungar, och De inleder sedan de behövliga förändringarna. När dessa sker vid en tid av kris och får långtgående verkningar och bestämmer förhållandena för flera tusen år framåt, möts hela Hierarkin i konklav. På [278] grundvalen av det ljus, som ligger i denna antydan, kan ni själva sluta er till mycket.

Den andra antydan jag gav uttryckte att mänskligheten utvecklats så väl att de mål och teorier, de avsikter och beslut, som nu framträder i mänsklig tanke och skrift, visar att gudomlighetens viljeaspekt börjar göra sig gällande i sin första embryoniska manifestation. Har ni följt denna antydan? Har ni insett att massornas resning och beslutenhet att övervinna begränsningar

och alla hinder för ett bättre världens tillstånd är tecken på detta? Begriper ni att de senaste två hundra årens revolutioner är tecken på andeaspektens strävan? Att anden är livet och viljan, att världen i dag visar tecken på ett nytt liv? Tänk igenom vad detta innebär för nutiden och det omedelbart förestående och se vartåt världen är på väg under den andliga Viljans inspiration.

Den tredje antydning jag gav er avsåg att väcka tanken att det är lärjungens plikt och ansvar, i det han arbetar under Ashramens inspiration, att ”modifiera, kvalificera och anpassa” den plan Shamballa framlagt (och som Ashramerna svarar för) i samband med den kommande civilisationen och kulturen. Det finns en ”andliga kompromissens konst”, som måste läras och som är svår att bemästra, emedan den motverkar fanatism, fordrar en skolad och intelligent förståelse av åtgärder som vidtagits och sanning och även motverkar flykten från ansvar. Den innefattar även en förståelse av tidsfaktorn, av olika ståndpunkter i evolutionen och därtill erfarenhet av förfarandet att utmönstra det övervunna och onödiga – oavsett hur gott det synes vara.

I dessa tre antydningar finns stort utrymme för individuell utbildning och medvetenhets-expansion, och det är i det rätta bruket av dessa antydningar, som lärjungen lär sig att tjäna ändamålsenligt och precist och att utföra tillfredsställande tjänst åt Hierarkin. Jag skall alltid ange för er, när jag gör en antydning, och på dessa antydningar ber jag er att koncentrera er uppmärksamhet. Jag kommer icke alltid att närmare utveckla saken, såsom jag i dag gjort, ty ni måste växa genom att lösa era egna problem.

En av de svårigheter, som uppstår i samband med införandet [279] av en ny och mer framskriden inställning till initiation, är att motverka föreställningen att den invigde alltid *vet* allt som går att veta. Ni behöver minnas att kunskap är förknippad med den värld som göres förståelig med *fakta*. Den avser den information som samlats tidsåldrarna igenom. Den har ett nära samband med minnet och dettas subjektiva motsvarighet – återerinringen av i det förflutna erhållen kunskap. Detta betyder att medvetet återvinna allt det som det högre jaget samlat såsom resultat av många inkarnationer och många olikartade erfarenheter. Den har samband med ”kunskapsbladen” i kausallotusen och med det konkreta, lägre mentala. Kunskap är det som avvägbringar ett effektivt förhållande mellan denna yttersta krans av kronblad, det konkreta mentala och hjärnan, när dessa samverkar. Den utgör ”intelligensens utrustning” hos en själ under någon inkarnation, varvid den i stort sett behandlar det obeständiga, övergående och kortlivade. Den faktor, som i kunskapen är bestående, är blott och bart dess förmåga att sammanbinda det förflutna och det närvarande och därmed frambringe verksamt liv i fenomenvärlden i dag.

Visdom är den invigdes kännetecken, och denna äger han, även om hans praktiska kunskap om världsliga detaljer – hörande till historien, geografin, ekonomin och kulturen – kan lämna mycket övrigt att önska. Lärjungarna inom en Mästares Ashram kan förse Honom med den kunskap Han kan fordra, ty de har hämtats från olika kulturer och civilisationer och kan sinsemellan lämna en sammanfattning av mänsklighetens hela kunskap vid någon viss tid. Detta får icke glömmas. En Visdomens Mästare vet alltid var Han kan finna kunskap. Kunskap och intelligens eller mental polarisering får inte sammanblandas i er tanke. Jag kan till det nyss sagda tillägga att kunskap handlar om det konstaterade och i de tre världarna verksamma, medan visdom handlar om det andliga uttryckets inneboende förmågor och möjligheter. Kunskap kan uttryckas i begrepp och regler, visdom uppenbaras genom ideer, mot vilka mycken världslig kunskap (mycket ofta) kraftigt strider. Det konkreta mentala hämmar ofta, såsom ni väl vet, det fria flödet av ideer som inges intuitivt. Det är med detta fria flöde av nya ideer, som den invigde i grund och botten är upptagen, eftersom det är ideerna, dessas rätta tillämpning och tolkning, [280] som bestämmer mänsklighetens och det planetariska livets framtid.

Det första som den lärjunge, som bereder sig för initiation, således har att lära är vad som kännetecknar ideer och hur de skall skiljas från kontaktade tankeformer – för att uttrycka det enkelt och därmed, på grund av ämnets komplexitet, otillräckligt. Mästarens främsta uppgift är att hjälpa lärjungen att utveckla intuitionen och att samtidigt behålla den mentala uppfattningen i ett aktivt och sunt tillstånd. Detta gör Han först och främst genom att sätta lärjungen i stånd

att nå fram till insikten om en riktig relation mellan det abstrakta och det konkreta tänkandets respektive områden och korrekt värdering av dem båda – denna högre aspekt och lägre aspekt av det mentala, vilka för själen motsvarar förhållandet mellan det lägre mentala och hjärnan för personligheten. Tänk igenom detta. En riktig insikt om denna skillnad medför inom själen en ny fokusering av livskraften, en fokusering, som på de tidiga stadierna verkat genom det abstrakta mentala och det konkreta mentala. Men de abstraktioner, vilka lärjungen under skolläringen handskas med, är till sin karaktär icke intuitioner, och på denna punkt sker ofta sammanblandning. Dessa är blott och bart de vida, generella och allmängiltiga uppfattningar och universella sammanfattningar, som mänsklighetens gradvis sig utvecklande intelligens registrerat och insett och som släktets förnämsta tänkare med lätthet fattar men som synes neofyten så häpnadsväckande. De förefaller honom så storslagna och viktiga (såsom föremål för hans ökade intellektuella synförmåga) att han sammanblandar dem med ideer och dessas uppfattande genom intuitionen. Han har ännu icke lärt sig att skilja mellan abstrakta tankar och intuitionens ideer. Här ligger problemets kärna.

Vad den invigde beträffar, är ideer något annat än detta. De avser i första hand det som med tiden skall ske och är dessa formande nya andliga och skapande impulser, som skall ersätta de gamla och bygga det ”nya hus”, vari mänskligheten skall bo. Cykel efter cykel och civilisation efter civilisation har den nya strömmen av inflödande ideer bestämt människans boningar och hennes levnadssätt och livsuttryck. Genom dessa alltid levande och ständigt framträdande ideer övergår mänskligheten till [281] något bättre och större och lämpligare för den sakta sig manifesterande gudomlighetens liv.

När lärjungen eller den invigde via antahkarana intuitivt kontakter ideer, måste dessa medvetet föras ner till tänkandets abstrakta nivåer, där de (symboliskt uttryckt) utgör de blåkopior som före skapelseprocessens igångsättande skänker dem tillvaro i fenomenvärlden. Jag vill därför att ni minns de tre faktorerna:

1. Intuitionen som kontakter och uppenbarar nya ideer.
2. Den abstrakta världen i vilken de erhåller form och substans och vilken förhåller sig till den senare skapade tankeformen såsom eterhöljet till det grovfysiska höljet.
3. Den konkreta tanken frambringar tankeformens konkretisering och gör därmed idén tillgänglig för mänskligheten.

Här, i denna enkla sammanfattning, får ni framställd för er den process lärjungen kan följa, när han är invigd. Allt eftersom varje initiation genomgås, ökas stadigt idéns omfattning och även dess styrka, så att man kan säga att den invigde – allt medan han skrider framåt på initiationernas väg – arbetar först med idén, sedan med ideer, sedan med den hierarkiska Planen i en vid och allmän bemärkelse och slutligen når den punkt, där han kommer under inflytande av Sanat Kumaras ändamål. Då kommer Världens Herres vilja att vara uppenbarad för honom.

Den invigdes *arbete* utföres inom det universella intellektets begränsningssfär. Detta är endast ett talesätt, som uttrycker det som en Planetlogos eller en Sollogos omfattar i tanke, planering och ändamål. *Kvaliteten* av den metod den invigde tillämpar i arbetet hämtas såsom ren energi från Planetlogos’ hjärtcentrum. Den är ren kärlek med dennas ofrånkomliga korollarier, visdom och [282] förståelse. Dessa ger honom insikt i planen. *Den makt*, han kan tillföra uppgiften, hämtas från hans förståelse av Planetlogos’ ändamål, och i detta vittomfattande arbete går han in etappvis och för det framåt under inflytande av sin expanderande medvetenhet och sin växande mottaglighet för intryck.

Jag söker här från ert tänkande avskilja den fixa idén att den invigde arbetar, eftersom han vet. Jag vill vända på denna utsaga och säga att han vet, eftersom han arbetar. Det finns intet

steg i framåtskridandet, på vilket Invigaren säger till den invigde: Nu vet du och därför kan du arbeta. I stället heter det: Nu tjänar du och arbetar, och medan du gör detta, är du stadd på en ny och svår upptäcktsfärd. Du kommer att under denna färd allt mer upptäcka verkligheten och nå fram till hela områden, där du får visa vad du går för, just därför att du tjänar. Såsom resultat av detta tjänande kommer vissa krafter och energier att framträda, och din förmåga att använda dessa kommer att visa dig, dina invigde kamrater och världen att du är en arbetare, fullt medveten på livets inre sida.

Den invigde verkar från sin plats på denna inre sida. På initiationsprocessens tidiga stadier arbetar han i *meningens värld*. Efter tredje initiationen arbetar han medvetet i *orsakernas värld*, tills han är framskriden nog att arbeta i *varats värld*. Aspiranten strävar efter att fatta meningens världs ändamål och att med förståelse tillämpa den vunna kunskapen på sitt dagliga liv. Lärjungen strävar efter att förstå orsakernas världs betydelse och att på ett praktiskt sätt se sambandet mellan orsak och verkan. Den invigde av högre grad använder dessa tre världars – meningens världs, orsakernas världs och varats världs – krafter för att förverkliga Sanat Kumaras ändamål.

Dessa skillnader är inte skarpt markerade, det handlar ej om klara gränslinjer. Livet är flöde och rörelse, och de mål som skall uppnås är talrika och höjes själva hela tiden, men den allmänna bilden tjänar till att föra era tankar bort från "initiationens utanverk", från det yttre prålet och de oviktiga så kallade fakta (verkliga och [283] inbillade) som så mycket betonats av de ockulta grupperna och ledarna och som framhållits såsom lockmedel på tilltänkta lärjungar. Jag vill att denna grupp, som jag skolar, glömmar de enskildheter rörande initiation, som så ofta framställs av mysteriemakare och emotionala människor, och i stället inriktar sig på de långt viktigare realiteter som mening, orsak och vara utgör. De gamla och utslitna framställningarna var alster av det konkreta mentala och är därför kristalliserande till sin verkan och förvrängande till sitt resultat. De framkallar såväl andlig självishet och isolering som emotional nyfikenhet. Det nya betraktelsesätt jag söker ange väddar till det abstrakta mentala och till själen, vilkas värden är sunda, och till sist även till intuitionen. På personligheten appellerar detta icke lika färgstarkt, men dess resultat blir av desto större skapande kraft och leder neofyten på en tryggare väg med färre besvikelser och misslyckanden.

FORMLERNA

Idén om mening, orsak och vara ligger till grund för symboliken eller innebörden av den formel vi har att göra med i denna undervisning. Jag har förut påpekat för er hur svårt det är att uttrycka dessa mycket gamla symboler eller symboliska ordalag i en sådan form att de med språkliga medel kan bli meningsfulla. I samband med denna formel är denna svårighet nära nog oöverstiglig. Grunden härtill är att denna formel bevarats såsom ljud eller (om jag får använda ett så tvetydigt uttryck) såsom *trumpetade ord*. Den har icke framställs i någon inskrift, såsom fallet är med de båda symboliska formler jag förut meddelat och ni redan mottagit. Det enda jag kan göra är att ge er en mening (så vitt jag själv kan förstå och ni kan fatta) av dessa stora ljud eller ackord, sammanförda och insprängda med vissa mycket gamla fraser. Ni vet själva hur svårt det är att uttrycka innebörden av ljudet O M. Detta är en ännu svårare uppgift. Ringa mänskligt tänkande har ännu ägnats denna formel, men mycket har skänkts det Heliga Ordet. Förrän ni ägnat någon tanke åt det jag nu skall försöka [284] ge er, är det inte lätt att finna orden att uttrycka den underliggande idén med – den idé ni kan kontakta på er utvecklings nuvarande ståndpunkt.

Denna tredje formel avser tiden och medvetenheten hos den andliga människan, som icke är varse avskildhet, uppdelningar i tid och rum eller den stora illusionens förtrollande makt. Den handlar om odödligheten och medvetenhetens och livets obrutna kontinuitet. Det är denna formel, som – vid tredje initiationen – frambringar förklaringen, vilken kommer, när det eviga nuet inses och när medvetenhetens och identitetens kontinuitet ses såsom en aspekt av Varat.

Denna formel har en av Mästarna kallat "fröet till alla filosofier", och i denna fras kan ni finna ljus kastat över ämnet – förutsatt att ni vet vad filosofi är!

För den invigde, som använder denna formel och därvid skapar de nödvändiga ljuden och yttrar de gamla orden på rätta ställen (och dessa kan jag icke ge er), framhålls följande sex tankar i hans medvetenhet. Dessa sex tankar ger er formelns innebörd så klart som möjligt. Det är inte möjligt att till er förmedla begreppens verkliga skönhet, men om ni minns tanken om mening såsom ljus över livet, om orsak såsom erfarenhetens livsande och om Varat såsom igångsättaren av allt som är, så kan någon vision, någon dröm uppstå i er medvetenhet och någon makt att förverkliga strömma in. Mästarna brukar denna formel, när de står inför någon forms död (och dessa ord måste användas såsom de är givna). Jag syftar icke på döden såsom den kan drabba Dem, utan på döden såsom den drabbar Guds skapade universum, varvid den åstadkommer frigörelse eller avslutning eller dörrens öppnande till nytt liv och dörrens stängning efter en manifestationscykel, en civilisation eller en ras eller nation.

Här är således de sex betingande tankar som den invigde håller i sin medvetenhet, *när han brukar formeln* – en formel som är äldre än Dzyans Stanser:

1. Gud ÄR. Herren står för alltid fast. Varat finns ensamt. Intet annat är.
2. Tiden ÄR. Varat nedstiger för att manifesteras. Skapelsen är. [285] Tiden och formen stämmer då överens. Varat och tiden stämmer icke överens.
3. Enheten ÄR. Det mellersta Enda kommer fram och vet både tiden och Gud. Men tiden förstör detta mellersta Enda och blott Varat ÄR.
4. Rummet ÄR. Tiden och rummet speglar och höljer det Enda som står bakom. Det rena Varat ÄR – okänt och oförskräckt, oberört, för alltid oförändrat.
5. Gud ÄR. Tiden, rummet, det mellersta Enda (med formen och processen) förgår och förblir likväl för alltid. Det rena förnuftet är då tillräckligt.
6. Varat ropar ut och säger: ... (ööversättligt). Döden krossar allt. Tillvaron försvinner, likväl förblir allt för alltid – oberört, oföränderligt detsamma. Gud ÄR.

Var och en av de sex fraserna har sin egen symbol vid slutet av varje tankeenhet, om jag så får kalla denna. Dessa symboler får jag icke ge er, ej heller de ackord, på vilka fraserna ljudas. Jag har försökt ange en av de innebörder formeln har men har icke givit någon översättning eller parafras. Kom detta ihåg, när ni begrunder dessa sex meningar, försök ge dem en tolkning, som kommer från *meningens värld* och ger en praktisk tillämpning, från *orsakernas värld* och ger en upplyst förståelse och (om ni är tillräckligt framskridna) från *varats värld* och ger inklusivitet. Dessa formler har intet att göra med personligheter eller med själar djupt i inkarnation, identifierade med form i de tre världarna. De avser världens rörelse, stora och alltomfattande utvecklingsprocesser och det mänskliga framåtskridandet (såsom en helhet betraktat) mot det gudomliga. Ni kan ännu icke tänka i dessa begrepp, men ni kan åtminstone försöka göra det och därmed växa.

UPPENBARELSEPUNKTER

I den förra delen av er senaste undervisning påpekade jag två synnerligen nödvändiga krav, som den lärjunge som skolas för initiation måste fatta. Emedan de är nära förbundna med denna tredje punkt (avseende de uppenbarelser den [286] invigde kan förvänta sig), vill jag här beröra dem. Det första uttalande jag gjorde var av innebörden att viljan i grund och botten är ett uttryck för offrandets lag. Det andra var ett försök att framhålla nödvändigheten av att fatta och godtaga två inledande förutsättningar:

Den första: att energi följer tanken.

Den andra: att ögat, öppnat av tanken, riktar denna energi.

Jag vill fråga er: Varför är viljeaspekten ett uttryck för offrandets lag? Därför att viljan, såsom den betraktas och förstås av den invigde, väsentligen är den monadessens, med "fast beslut-

samhet” såsom tillkommande egenskap, som är identifierad med Planetlogos’ vilja eller ändamål. Den är den högsta gudomliga aspekt som den invigde slutligen manifesterar, innan han anträder den högre evolutionens väg. I samband härmed är det till gagn minnas att en av Sanat Kumaras beteckningar är ”Den Stora Uppoffringen” och även försöka uppfatta någon av de faktorer som gjort Honom förtjänt av detta namn. Dessa kan anges såsom följder, bland andra, vilka ni ej skulle kunna fatta, även om det funnes något språk, på vilket de kunde uttryckas:

a. Det grundläggande offer Planetlogos bragte, när Han beslöt att inkarnera eller inträda i den form denna planet tillhandahåller. Detta var Hans rena val, motiverat av Hans ”fasta beslutsamhet” att verka såsom planetens Frälsare i samma bemärkelse som alla världsfrälsare träder fram till mänsklighetens räddning. Sanat Kumara är urtypen för alla världsfrälsare.

På sin lilla skala måste även den invigde lära sig att verka såsom en frälsare och sålunda uttrycka offrandets lag genom den utvecklade, rena, förnuftiga viljan och icke endast den vilja som kommer av den impulsiva kärleken och dennas aktivitet. Här ligger en grundläggande skillnad. Offrandet får inte betraktas såsom ett ”uppgivande” utan i stället såsom ett ”övertagande”. Det har ett gåtfullt samband med karmas lag, men detta på [287] så höga nivåer att endast den framskridne invigde kan fatta det.

b. Detta offer var i fullaste bemärkelse oavvisligt på grund av Planetlogos’ förmåga att fullt medvetet identifiera Sig med själen i alla livsformer, den själ som ligger potentiell i planetens substans. När Han ”övertog” denna uppgift, hade Han esoteriskt sett intet val, emedan beslutet låg inneboende i Hans egen natur. På grund av denna identifikation kunde Han icke avvisa den åkallande vädjan som framställdes av ”de livsfrön som strävar inom formens substans och söker ytterligare liv och ljus”, såsom *Den Gamla Kommentaren* uttrycker det. Denna strävan och detta sökande framkallade Hans gensvar och utgåendet av Hans gudomlighet, såsom denna uttrycks i viljan, aktiverad av ”fast beslutsamhet”, att möta den inom dessa frön djupt dolda gudomligheten. Det Han då igångsatte förblir alltjämt, och i enlighet med offrandets lag kommer han att fullgöra uppgiften, hur många eoner det än må taga.

I sin lilla skala får den invigde lära sig att verka såsom en närare och frälsare av de livsfrön inom alla former, med vilka han kan uppnå ett mått av identifiering. Hans vilja måste gå ut till gensvar på mänsklighetens åkallande anhållan, och hans ”fasta beslutsamhet” måste vara drivkraften för hans därpå följande verksamhet.

c. Enligt denna offrandets lag måste Sanat Kumara (för att uttrycka tanken esoteriskt) ”vända den Centrala Andliga Solen ryggen och med Sitt Anletes ljus lysa vägen för planetens fångar”. Han dömer Sig Självtill att stanna så länge som behövs, varvid ”Han verkar såsom planetens sol och ljus intill Dagen var med oss och pralayas natt sänker sig över hans fullbordade värv”. Endast så kan den Centrala Andliga Solens ljus begynna tränga in i Jordens mörka skrymslen. När detta sker, ”försvinner alla skuggor” – en esoterisk hänvisning till den alltomfattande strålgång som utgår från monaden, när den upptar både sin avspegling, själen, och sin skugga, personligheten.

I sin lilla skala genomför den invigde ett parallellt [288] uttryck för offrandets lag. Han vänder till sist Shamballas gårdar och den högre evolutionens väg ryggen, när han återupptar kontakten med Jorden och verkar såsom en medlem av Hierarkin för utbredandet av viljantill-det-goda bland människorna och således bland de lägre evolutionerna.

d. Enligt offrandets lag förblir Världens Herre alltid i bakgrunden, okänd och oinsedd av alla ”fröna”. Han kom för att frälsa och förblir intill den tid, då de nått det stadium, på vilket de blommar ut såsom fullkomliga människor och i sin tur blir mänsklighetens frälsare. Då vet de att Han finns. För de fyra naturrikenas livsformers ståndpunkt finns Sanat Kumara icke. De människor, som nått en viss grad av utveckling men ännu ej anträtt provlärjungens väg, anar och söker Honom under den oklara beteckningen ”Gud”. Senare, när det liv som ”fröna” manifesterat nått den mänskliga hierarkins högre skikt eller klasser, framträder i lärjungens medvetenhet förvisningen om att det bakom fenomenvärlden finns en värld av

”frälsande Liv”, varav han kan en gång bli en del. Han börjar förnimma att det bakom dessa Liv står stora Väsen av makt, visdom och kärlek, Vilka i Sin tur styres av Sanat Kumara, den Evige Ynglingen, Världens Herre.

I sin lilla skala får den invigde likaledes lära sig att arbeta i bakgrunden, okänd och icke erkänd. Han måste offra sin identitet i Ashramens och dess arbetares identitet och senare i dess arbetande lärjungars identitet ute i det dagliga livets värld. Han inrättar de behövliga verksamheterna och genomför de erforderliga förändringarna, men han mottar ingen belöning annan än den belöning som består i att själar har räddats, liv har återuppbyggts och mänskligheten letts framåt på återvändandets väg.

Dessa få tankar om offrandets betydelse eller om ”övertagandet” genom identifiering av uppgiften att rädda, återuppliva och erbjuda tillfället är viktiga för alla lärjungar såsom ett mål och en vision. [289]

Den andra förutsättning som framhölls, byggd på den esoteriska satsen ”energi följer tanken”, bör för den allvarlige lärjungen ha en innebörd som verkar inspirerande, om han verkligen begrundar de gjorda yttrandena och inser att de äger praktisk tillämpning.

Jag har sagt er att tanken har två resultat och att den intelligenta lärjungen visserligen kan mentalt fatta dem men likväl mycket sällan förstår dem. De är:

1. Tanken alstrar energi enligt måttet av tänkandets kraft och bestämd av tänkandets ämne. Härav inser ni således några av de innebörder som ligger i den meditation jag anvisat er. ”Såsom en människa tänker i sitt hjärta, sådan är hon” är ett uttalande av Kristus. Från detta framvisande personliga tankecentrum kommer energi att genom eterkroppen strömma ner i den fysiska hjärnan. Det kommer då att betinga människans levnadssätt, uttryck och inflytande i fysiska världen.

2. Såsom ett resultat av fokuserat tänkande ”i hjärtat” öppnas det andliga ögat och blir det styrverktyg som den invigde medvetet använder, medan han utför sitt arbete enligt offrandets lag. Vad menas här med ”i hjärtat”? Själen är hjärtat i den andliga människans system. Det är sätet för personlighetens liv och medvetande och är drivkraften i varje inkarnation enligt den erfarenhet som betingar den andliga människans uttryck i varje särskild inkarnation. På erfarenhetens tidiga stadier förblir detta ”öga” slutet. Det finns då ingen tankeförmåga och ingen förmåga att tänka i hjärtat, det vill säga på själens nivåer. När intellektet utvecklas och förmågan att fokusera i det mentala växer, får människan vetskap om själens existens och ändrar sin uppmärksamhets riktning. Sedan blir människan förmögen att fokusera i själsmedvetenheten och sålunda förena själen och intellektet, så att hon kan börja tänka ”i sitt hjärta”. Då öppnas även ”själens öga” och riktas intelligent brukad energi från själen till det som nu [290] oklart kallas ”det tredje ögat”. Omedelbart börjar personligheten i de tre världarna uttrycka sig såsom själen i fysiska världen och börjar viljan, ändamålet och kärleken att styra.

Dessa två stycken är av vikt för lärjungen och bör han noga ge akt på. När dessa utvecklingsresultat erhålls, växer den andliga viljan stadigt till att bli styrverktyget, varvid den använder det högra ögat såsom fördelaren av kärlekens energi, livad av viljan. Detta är grunden till att det högra ögat i esoteriken kallas ”buddhis öga”. Detta styrverktyg brukar det vänstra ögat såsom redskapet för fördelningen av den mentalenergi som riktas av den numera inlysta och sublimerade personligheten.

Dessa ideer bör ni ha i åtanke, när jag nu riktar er uppmärksamhet på hela ämnet syn, vilket nödvändigtvis ligger till grund för vårt betraktande av uppenbarelsepunkterna. Det är enkelt inse att det i huvudet hos aspiranten som utvecklas finns en mekanism med stor potential, förmögen att styra personlighetens liv. Där finns:

1. Det tredje ögat, *icke* tallkottkörteln utan dennas eteriska motsvarighet. Detta är den mekanism som gensvarar på själens styrande öga.

2. Det högra ögat och det vänstra ögat, som *symboliskt uttryckt* mottar den inkommande energin och delar denna i två strömmar, som är motsvarigheter i etermaterial till buddhi och manas.

a. Högra ögat andlig energi. Buddhi. Rent förnuft. Förståelse.

b. Vänstra ögat . . . mental energi. Manas. Tankesubstans.

Det är det medvetna bruket av dessa energier och den intelligenta användningen av denna tredelade mekanism, som är den invigdes mål fram till den tredje initiationen. Han lär sig att medvetet rikta kraften på det rätta sättet genom det erforderliga organet, varvid själen verkar i full medvetenhet på sin egen nivå men så fullt identifierad med personligheten att [291] mekanismen (nu utvecklad inom personligheten) kan användas i Hierarkins arbete.

Låt mig nu vidga begreppet ytterligare, varvid jag påminner om den så ofta använda frasen "det allseende ögat". Den hänför sig till Planetlogos' förmåga att se in i Sitt planetariska hölje – Sin fysiska kropp – alla delar, aspekter och faser (i tid och rum) och att identifiera Sig med alla reaktioner och känsligheter i Sin värld och att med kunskap delta i alla skeenden och händelser. Varmed gör Han detta på Sina egna höga nivåer? Genom vilken mekanism "ser" han sålunda? Vilket är Hans synorgan? Hur är den syn beskaffad, varmed Han kontakter Sitt manifesterade universums sju världar? Vilket är det organ som Han brukar och som motsvarar tredje ögat hos människan? Svaret är följande: monaden är för Planetlogos vad tredje ögat är för människan. Detta blir klarare för er, om ni håller i minnet att våra sju världar är de sju underavdelningarna av den *kosmiska fysiska världen*. Den så kallade monadiska världen är Hans synorgan. Den är även Hans styrverktyg för det liv och ljus som måste ingjutas i fenomenvärlden. På samma sätt är även monaden källan till liv och ljus för personligheten i de tre världarna.

Det finns således, vad den andliga människan beträffar, tre uppenbarelseorgan:

1. Människans öga, som ger insikt i fenomenvärlden, släpper in ljuset och uppenbarar omgivningen.

2. Själens öga, som uppenbarar de inre världarnas, Guds rikes och den gudomliga planens natur.

3. Centret inom det Enda Liv som vi benämner med det intetsägande ordet "monad", gnistan inom den enda Lågan. I de avslutande initiationsgraderna blir monaden den som uppenbarar Guds ändamål, Planetlogos' vilja och den dörr som öppnas mot den högre evolutionens väg. Denna väg leder människan *bort* från den kosmiska fysiska världen till den kosmiska [292] emotionala världen och således in i det gudomliga kännandets värld, av vilket vi omöjligt kan ha någon förståelse men till vilket medvetenhetsutvecklingen givit oss de första stegen.

Människan har lärt sig att använda de fysiska ögonen för att med deras hjälp finna sin väg i och genom sin omgivning. Det stadium i den mänskliga evolutionen, på vilket hon först lärde sig att "se" ligger långt bakom henne, men när människan såg och kunde fokusera och rikta sina steg *med ljusets hjälp*, betecknade detta en häpnadsväckande utveckling och hennes första verkliga inträde på ljusets väg. Begrunda detta. Det har även inre återverkningar och var förvisso resultatet av en åkallande växelverkan mellan inre kraftcentra och den trevande varelsen i fenomenvärlden.

Människan lär sig nu att använda själens öga, och när hon det gör, aktiverar hon även dettas motsvarighet i huvudet, så att det börjar fungera. Detta framkallar sammansmältning och identifiering och aktiverar tallkottkörteln. Det främsta resultatet är emellertid att möjliggöra för lärjungen att i fysiska kroppen bli varse ett nytt område för kontakter och förnimmelser. Detta markerar i hans utveckling en kris, som till sin natur är lika drastisk och viktig som den fysiska

synens förvärv och det fysiska ögats bruk var i utvecklingen av den egendomliga varelse som föregick den mest primitiva djurliknande människan. Okända ting kan nu uppfattas, sökas och slutligen skådas. Framträtt har en ny värld av vara, som alltid funnits ehuru aldrig förut känd. Själarnas rikes eller Hierarkins liv, natur, kvalitet och fenomen ligger lika utbredda för hans syn och är lika verkliga som de fem fysiska sinnenas värld.

Senare, på initiationernas väg, utvecklar den invigde sin ringa motsvarighet till det planeta-riska "allseende ögat". Han utvecklar monadens förmågor. Dessa sammanhänger med det gudomliga ändamålet och med den värld, i vilken Sanat Kumara rör sig och vilken vi kallar Shamballa. Jag har annorstädes inskräp hos er att monadens tillstånd av vara intet har att göra med det som vi kallar medvetenhet. På samma sätt finns i Shamballas värld intet som är av samma natur som människans fenomenvärld i de [293] tre världarna eller ens själens värld. Det är en värld av ren energi, av ljus och av riktad kraft. Den kan ses såsom kraftströmmar och kraftcentra, som alla bildar ett mönster av fulländad skönhet, alla mäktigt åkallande själens värld och fenomenens värld. Den utgör därför i en mycket verklig mening orsakernas och initiationernas värld.

Allteftersom människan såsom människa, lärjunge och invigd gradvis skrider framåt på livets ström, kommer uppenbarelsen steg för steg, rör sig från en stor brännpunkt till en annan, tills intet mera återstår att uppenbaras.

Vid alla dessa andliga krispunkter eller tillfällen för vision, för ny andlig insikt och för uppenbarelse (ty det är vad de i verkligheten är) är tanken på kamp den första som bör uppmärksammas. Jag använde i detta sammanhang orden "penetrationens stadium". Den tanke, som detta förmedlar till den invigdes förståelse, betyder ett vidgande av den kamp neofyten för i syfte att uppnå inre kontroll och sedan bruka det mentala såsom ett sökarljus för att tränga in på nya områden för varsevara och insikt. Glöm ej att insikten innefattar rätt tolkning och rätt förhållande till det som ses och kontaktas. I all denna uppenbarelse ingår begreppet "hel syn" eller en förnimmelsens syntes, och sedan kommer insikten om det som ses och förnimmes. Det är intellektet (sunda förnuftet, såsom det brukat kallas), som använder de fysiska förnimmelssinnena och genom dessas samfälliga insats får en "hel syn" och en syntetisk förnimmelse av fenomenvärlden enligt människans utvecklingsståndpunkt, mentala förmåga att inse, rätt tolka och rätt hänföra det som genom de fem sinnenas aktivitet förmedlats till henne. Detta är vad som menas, när vi använder uttrycket "inre öga", och denna förmåga är mänsklighetens allmänna egendom i olika grader av tillgänglighet.

Senare använder människan "själens öga", såsom vi tidigare anmärkt. Det uppenbarar för henne en värld av finare fenomen, Guds rike eller själarnas värld. Sedan flödar intuitionens ljus in och för med sig förmågan att inse och rätt tolka och uppfatta samband.

Allteftersom lärjungen och den invigde skrider framåt från det ena stadiet [294] av uppenbarelse till nästa, blir det allt svårare att klargöra icke endast vad det är som uppenbaras utan även uppenbarelsens processer och de metoder som tillämpas för uppenbarelsestadiets uppnående. Mänsklighetens stora massa överallt i världen har ingen klar uppfattning om det mentala såsom ett synorgan, inlyst av själen. Ännu färre, endast lärjungarna och de invigda, kan få en glimt av det andliga ögats ändamål och sätt att arbeta i intuitionens ljus. När vi kommer till det stora organet för universell uppenbarelse, den monadiska principen, som verkar genom ett utomplanetariskt ljus, träder vi således in på områden, vilka är odefinierbara och för vilka ingen terminologi formulerats och vilka endast invigda över tredje graden kan begrunda.

Med de båda efter penetrationens stadium följande stadierna – polarisationens och precipitationens stadier – skall jag i dag icke befatta mig. Jag är angelägen om att ni så långt möjligt är fattar penetrationens idé, den kamp den innefattar och det verktyg som står till buds i kampen för seendet, förnimmelsen och registrerandet av intryck.

Det jag vid denna tid givit er förser er med ett digert tankestoff. Ytterligare undervisning i dessa ting bleve er till intet gagn, förrän den tid kommit, då den inre mekanismen för fortgående

uppenbarelse är klarare bestämd i er medvetenhet och åtminstone teoretiskt förstådd och godtagen såsom hypotes. Om ni tänker klart på och andligen begrundar detta ämne under det kommande året, kanske jag kan avsevärt utveckla saken i min nästa undervisning.

DEL V

Mina bröder, jag vill i denna undervisning göra er vissa förslag rörande de steg mot lärjungaskapet som mänskligheten är i färd med att taga och de steg mot initiation som lärjungar i alla länder och av alla tankeskolor och religionstillhörigheter i dag är i färd med att taga. Jag har på många ställen sagt er att teknikerna för lärjungars skolning förändras för att överensstämma med det snabba framåtskridande som göres i massans inriktning och att ny belysning på hela [295] ämnet initiation förestår. Jag vill därför, om möjligt, uttrycka mig något tydligare. Åtminstone ni borde, efter alla dessa år jag skolat er, vara mottagliga för en något större insikt i dessa avseenden.

Mänskligheten är nu – såsom ofta sagts – världslärjungen. Varför är det så? Huvudsakligen på två grunder:

1. Människor är i färd med att snabbt vakna mentalt. Hela världen tänker, först och främst i politiskt avseende och i enlighet med rådande ideologier. Även folk, som länge slumrat, skakas nu av mentala processer. Detta skifte i mänskligt medvetande innebär en hastigt skeende fokusering i det mentala. Denna mentala polarisering är väsentlig för lärjungaskapet. Det är hittills en allmän tendens, men mycket framåtskridande har skett såsom resultat av den spänning kriget medfört.

2. Människor är i färd med att snabbt utveckla en förståelse av god vilja. Världen är full av rörelser för bistånd och för lindring av människors nöd, och dylika finns i både små och stora samhällen liksom även i nationell och internationell skala. Därom vittnar Röda korset, UNRRA och många liknande välgörande sammanslutningar av människor överallt. Detta anger icke endast en mental polarisation utan även mottaglighet för Guds kärleksnatur. Sammantaget visar detta en sammansmältning och en känslighet, som är något nytt i den mänskliga historien och som är synnerligen uppmuntrande, då det vittnar om evolutionsprocessens slutliga framgång.

Den tid är således förbi, då Hierarkin fick nästan helt och hållet taga sig an emotionalt hängivna, och detta nya skede har inträtt långt tidigare än förutsett. Mästarnas uppgift före 1700-talet bestod i att antaga emotionala aspiranter och skola dem i den mentala polarisationens teknik, innan de lät dem inträda i Deras Ashram. Detta var det bästa som kunde förväntas, och när allt kommer omkring, var det allt som krävdes, eftersom mentalt polariserade aspiranter på lärjungaskap skulle ha varit till ringa gagn i arbetet med att höja mänskligheten närmare ljuset. Det är främst för detta ändamål Ashramerna existerar. Men dagens [296] mentalt fokuserade mänsklighet kan inte nås med enbart emotionala arbetare. Det mentala tillvägagångssättet efterfrågas, och lärjungar av en högre typ behövs.

Den skolning aspiranter får (och denna måste påbörjas i våra utbildningscentra) kommer att avse de två sätten att använda det mentala, energins natur, påvisa att det finns en plan för evolutionen som innefattar mer än de fysiska formerna och senare att det finns ett bestämt och klart ändamål för mänskligheten liksom att anvisa sätt och metoder för utvecklandet av människans subjektiva och finare förmågor. Detta kommer att innefatta studium av människans konstitution och dennas lägre och högre tredelade naturs förhållande till gudomens tre aspekter. Ni märker att jag alltmer och med er alla framhåller människans väsentliga tvåfald och icke hennes tillfälliga trefald. Jag vill att ni försöker utröna och förstå mina skäl därtill. När denna undervisningsplan är ordentligt vedertagen, kommer den att revolutionera de nutida utbildningssystemen i planetarisk skala, och då kommer människan, den omorienterade aspiranten, bli människan, den antagna lärjungen.

Jag undrar om ni någonsin beaktat vilken vitt utbredd inverkan som erhållits av allt det reflekterande tänkande, alla längtansfyllda böner och allt meditationsarbete – skolat eller såsom resultat av skolning – som miljontals människor genom tiderna utfört över hela planeten. Dess kvalitet förändras, dess styrka ökar, dess livsuttryck åstadkommer förändringar i den mänskliga organismen. Det andliga livets flodvåg är i dag så stark och strävande att de närmaste ett hundra femtio åren kommer att visa att själarnas eller Guds rike är ett faktum. Såsom ni säkerligen inser, kommer detta att framkalla grundliga förändringar också i de omedelbart förestående målen för det mänskliga framåtskridandet, i Mästarnas planer, i den meddelade undervisningen och den framlagda skolningen.

Detta leder mig till att dryfta de mål som *nu* ligger framför de lärjungar som skolas för initiation. I stället för de mål som gällde i det förflutna – kontakten med själen och inträdet i en Ashram – kan följande mål anges, men dessa måste förstås esoteriskt och får ej uppfattas bokstavligt:

1. *Medvetenhet om planetariska förhållanden.* I stället för att tonvikten [297] läggs på individens förhållande till sin själ, till sin Mästare och till Ashramen, vidgas hans medvetenhet medvetet (om jag får använda en dylik skenbar pleonasm), så att han når insikt *upåt* i hittills osynliga och okända riken, *nedåt* i de undermänskliga rikena, *utåt* i den mänskliga omgivningen och i människoriket och *inåt* (ett meningslöst ord, mina bröder) mot själva gudomen. Detta betyder i riktning mot syntes, mot helhet, mot medvetenhet om helheten, mot totaliteten. För alla dessa fyra riktningar (för vilka norr, söder, öst och väst är symboler) finns bestämda tekniker, men i dag kan jag ange endast riktningen.

2. *Medvetenhet om "intelligent övervakning".* Detta måste fattas esoteriskt. Vad betyder det? En av de egenskaper i djupast andliga mening, som tilltänkta invigda måste utveckla, är den ständiga insikten om en fokuserad kontroll över det dagliga livet, omständigheterna, framtiden och ödet. Detta är alltjämt en embryonisk medvetenhet eller ett helt nytt förnimmelseområde och förhållandevis nära och en sida av gudomens viljeaspekt. Den gör människan medveten om sitt öde, utvecklar hos henne förmåga att förutsäga och ger henne den invigdes insikt om ändamålet och den plan för detta som utvecklas. Den är en förmåga, som ni gör klokt i att beakta och söka föreställa er såsom ett steg mot att utveckla medvetandet.

3. *Medvetenheten om inriktning på mänskligheten.* Jag utgår ifrån att ni inser att det jag säger är sant, när jag uttrycker åsikten att er individuella eller personliga kärlek till mänskligheten och er uppmärksamhets fokus på människors behov till mycket stor del är teoretisk. Den är i praktiken av övergående och experimentell natur. Era avsikter är goda och fina, men ni har ännu inte *vanan* av rätt inriktning, och mycket av det ni gör är resultatet av ålagd uppoffring förbunden med en känsla av kostnad. Det är inte naturligt för er utan är fortfarande resultatet av hoppfull strävan. Ni är alltjämt förbryllade i frågan om hur ni skall vara inriktade på Hierarkin och er själ och samtidigt vara inriktade på mänskligheten och era medmänniskor. Men den tid kommer, då ni personligen är så decentraliserade att automatiskt känslan för "andra" är [298] långt större hos er än känslan för personligheten eller det lägre jaget. Ge er fantasi fritt spelrum för ett ögonblick och gör er en bild av ett tillstånd i världen, i vilket människornas flertal upptas med det som är bäst för andra och icke med egna själviska mål. En dylik fantasilek är god och konstruktiv och hjälper till att manifesteras den nya värld och det nya slags mänsklighet som framtiden ofrånkomligen skall uppvisa. Jag skall inte utveckla detta vidare. Utövandet av den goda viljan kommer att lägga grunden för detta nya slag av känslighet.

4. *Medvetenheten om registrerat intryck.* Denna nya förnimmelse, riktad utåt mot det okända och mot det som fordrar en inkännande medvetenhetsexpansion, skall jag vid denna tid icke behandla. Den avser ämnet skolning i telepati. Jag kommer att behandla det, när vi begrundar den vetenskap om intryck som med tiden blir huvudämnet för de utbildnings-system som kommer att vara rådande vid slutet av den nya tidsålder som nu så hastigt nalkas.

Först nu har de krafter fått inträda i vårt planetariska liv som kommer att tillhandahålla den nya subjektiva miljö som alltid funnits, ehuru oinsedd. Orsaken till att denna nya sensitivitet blir föremål för den kulturella skolning Hierarkin meddelar är att denna insett att människan nu är tillräckligt intelligent för att skolas i rätt tolkning.

5. *Frammanandet av viljan*. Detta är i synnerhet för lärjungar det nya och högst nödvändiga steget i utvecklingen. Såsom jag ofta sagt er, sammanblandar genomsnittsaspiranten vilja med fast avsikt, målmedvetenhet, envishet och tillspetsad uppmärksamhet. Han inser icke att viljan hos människan är den aspekt av gudomen som sätter henne i förbindelse med och sedan låter henne styras av det gudomliga ändamålet, intelligent förstått i tid och rum och genomfört av själen såsom den kärleksfulla tillämpningens uttryck. Det sätt framom alla andra, på vilket viljan kan utvecklas, är odlandet av insikten om den gudomliga Planen genom tiderna. Detta framkallar medvetenhet om syntes, och denna medvetenhet om [299] syntes knyter människan till planen genom insikten om att:

- a. Planen är ofrånkomlig och således fordrar medverkan.
- b. Planen genomföres med framgång och således frammanar klok verksamhet.
- c. Planen har ett omedelbart förestående mål – till vilket hela det förflutna har fört.
- d. Planen är riktig, varom intuitionen vittnar.

För den lärjunge som är under skolning är det inte lätt att förbinda medvetenheten om syntes med bruket av viljan och inse att ett odlande av detta till första strålen hörande uppfattningssätt är ett mäktigt medel han kan använda för att utveckla de högsta aspekterna av den andliga viljan (som ännu ligger embryonisk inom honom). På annat ställe behandlar jag viljan, dess natur och väsen mer ingående.

6. *Medvetenheten om det nära förestående*. Detta avser ”regnmolnet av vetbara ting”. Jag vill rikta er uppmärksamhet på ordet ”vetbara”. Detta är icke insikten om det som är förestående i människan, i naturen eller ligger potentiellt i manifestationen. Spekulation om dylikt kan sakna verklig betydelse och gör det ofta. Det är det i andlig mening förestående, som angår den verkliga lärjungen. En av de första lärdomarna på det esoteriska området är sinnet för den rätta tiden, och med detta sammanhänger det nära förestående. Lärjungen måste vakna till insikt om det som är alldeles i färd med att tränga ner i människornas tänkande, liv och förhållanden. Han måste taga de esoteriska mått och steg som sätter honom i stånd att uppfatta icke endast det som svävar över mänskligheten på gränsen till att uppenbaras eller att bli karmiskt användbart (märk detta uttryck) utan även göra honom skickad att föra sig så riktigt och klokt att han steg för steg blir en medarbetare i förfarandet att bistå i detta arbete med att uppenbara. Mer ljus kommer att kastas över detta ämne, när vi studerar vetenskapen om intryck. Vad jag emellertid här söker framhålla är att denna känslighet för det överskuggande molnet förutsatte att det subjektivt fanns en förmåga, som lärjungen dittills icke använt men som nu kan intelligent utvecklas och därmed ge en snabbare syn och en skarpare uppenbarande förnimmelse. [300] Denna förmåga har alltid funnits. Den är en aspekt av evolutionens kraft och har fört människan från en uppenbarelse till nästa, från en förmåga till nästa, från ett sinne till nästa och från en förståelse till nästa. Allra först frambragte den de fysiska sinnena. Den ledde människan vidare till emotionalt uttryck och till mental utveckling. Den är hemligheten bakom den andliga förståelsen, men *den har hittills aldrig* brukats medvetet. Den förhåller sig till mentalmedvetenheten såsom denna, i egenskap av sunda förnuftet, har förhållit sig till alla fem sinnena. Tänk igenom detta.

Detta regnmoln svävar, tungt med innebörd och kunskap, över en värld, som i dag är stadd i omorganisation och ombildning. Mästarna söker hos Sina lärjungar påskynda framväxten av denna insikt om det som förestår, så att dessa kan vara de intelligenta agenter, genom vilka de nödvändiga regnen ur molnet kan åstadkommas. Det finns en särskild teknik för erhållandet av detta särpräglade slags medverkan, men det är icke möjligt att arbeta med den eller tillämpa den de närmaste tjugofem åren.

Här har jag mycket kortfattat angivit för er huvuddragen av de nya steg i utvecklingen som är möjliga, om lärjungen är rätt fokuserad och rätt inriktad. Det finns outnyttjade möjligheter i det inre. Om ni hejdar er och tänker efter, inser ni att den uppgift Mästaren hade i det förflutna, när han sökte bereda lärjungen för initiation, huvudsakligen bestod i att väcka honom till insikt om behovet av esoterisk lydnad, rätt inriktning, ihärdighet och hängivenhet för målet. Men för den nutida lärjungen ligger allt detta långt bakom honom. I dag visar Mästaren honom det överskuggande molnet av vetbara ting. Mästaren försäkrar honom att han inom sig har oanade förmågor, vilka, sedan de förts upp över dagsmedvetenhetens tröskel, visar honom hans eget potentiella adeptskap och möjliggör för honom att medverka i den stora hierarkiska uppgiften att inlysa, nedhämta och upplyfta. I dag överlåter Mästaren – som gjort det just nämnda – på lärjungen att arbeta genom kunskap och användbarhet i samarbete. Mästaren varken driver honom till förtidig handling eller ständigt övervakar honom. Han omger lärjungen med Sin närvaros aura och Sin Ashrams skydd och [301] stimulans. Han ger lärjungen då och då antydningar, och lärjungen handlar och arbetar enligt de antydda förslagen. Antydan blir en klar ledning och ett strålände område av upplysning.

OM ANTYDNINGAR

Jag har arbetat med er alla på detta sätt nu fler än tio år. Jag har sökt åstadkomma ett bestämt uppvaknande för slumrande möjligheter och för de förmågor till samarbete som lärjungen till sist måste förverkliga. Jag är *icke* modfälld, ty fränsett min insikt om de ofrånkomliga begränsningar som vidlåder envar av er såsom individ är jag även medveten om att ni infunnit er i min Ashram för skolning i den svåraste perioden av mänsklighetens hela historia – en period, vari hela mänskligheten genomgår den omorientering tidsskedet kräver och genomgår en helt ny anpassning till ett högre slags rytm och uttrycksområde. Detta har allvarligt ökat alla era svårigheter och även mina, när jag arbetar med er. Men under de kommande ett hundra åren blir det viktiga utvecklingsresultat i min Ashram. Den är, såsom jag sagt er, en av de nyare Ashramerna, och det är först nu den finner sin egen form, låter sin egen ton ljuda och antar sin egen kvalitet. Denna situation har även i betydande mån ökat ert problem, ty ni hjälper mig att bilda något nytt.

Intill denna tid har jag givit er fyra antydningar, vilka kan sammanfattas enligt följande:

1. Att de stora förändringar, som genomförts i Hierarkin och för att göra arbetet i den nya tidsåldern ändamålsenligt och upprätta ett närmare samband med Shamballa, har varit resultatet av det arbete som utförts av de lärjungar som arbetar i världen. Varför de arbetande lärjungarna, mina bröder, och varför *icke* Mästarna? En antydan framkallar alltid en fråga, och det är genom att besvara dessa frågor, som lärjungarna lär och till sist själva blir Mästare. [302]

2. Att människors planering och tänkande inför framtiden är de första tecknen i mänsklighetens historia på viljeaspektens framträdande. Kan ni besvara frågan: Varför är detta tecknen?

3. Att lärjungar i alla Ashramerna har till uppgift att ”modifiera, kvalificera och anpassa den gudomliga planen”. Varför måste det vara så? Detta är en högst betydelsefull och nyttig fråga. Mina bröder, varför påtvingas *icke* planen? Vad är skillnaderna mellan kvalitet, modifikation och anpassningar – ty det råder en skillnad mellan vart och ett av dessa ting.

4. Att den invigde vet, eftersom han arbetar. Kristus gav Sina lärjungar samma antydan, när Han sade dem att de, om de ville veta läran, måste utföra Guds vilja. Ligger det för er någon verklig mening i dessa ord?

Ni märker att alla dessa fyra antydningar eller frötankar (avsedda för mycket vidgat tänkande, som leder till förnyad aktivitet) har med mänskligheten och *icke* individen att göra. Detta är en sak av vikt att hålla i minnet, ty det anger återigen skillnaden mellan den skolning som nu ges

och den som gavs i det förflutna. Till exempel ger jag er icke (i denna gruppundervisning) individuella antydningar rörande ert eget liv. Detta har jag i det förflutna gjort, liksom alla Ashramerna i dag, när de genomför sin övergång från de gamla till de nya, framväxande teknikerna. De måste bruka kompromissen och anpassa sig till det kommande. I framtiden upphör således stegvis antydningar avseende personligheten. I framtiden består den verkliga metoden i att hos lärjungen utveckla medvetenheten om syntes och om "platsen" i den enda världen och sålunda decentralisera honom. Ämnet *inriktning* ligger till grund för undervisningen medelst antydningar. Det är tydligtvis en långsam teknik, men det finns häri en sak, som esoteriker gör klokt i att minnas. Om upplysningar rörande mikrokosmos' och makrokosmos' beskaffenhet, om den gudomliga avsikten och den andliga planen, om esoteriska skeenden i tid och rum och om framtiden eller omedelbart förestående möjligheter lämnades med allmänfattliga ord (även om det därför behövliga språket vore tillgängligt), skulle det råda ringa förståelse. Jag kunde till [303] exempel säga er mycket, som torde vara er till lika litet gagn som följande uttalande skulle ha varit för en outvecklad förhistorisk människa: "Det finns i världen intet annat än energi. Atomen eller atomerna är blott energi och Gud Självt är intet annat än energi." Dessa meningar skulle ej ha betytt någonting som helst för hennes tröga hjärna. Den primitiva människan ägde inte den mekanism som kunnat möjliggöra begripande. En nyckel till den riktiga tolkningen av en antydan ligger i dennas förbindelse med tanken på riktning i tid och rum. Och, mina bröder, i de nyss uttalade meningarna ger jag er den antydan jag avsett för er begrundan detta år. Ordet "riktning" är nyckeln till förståelsen av evolutionsprocessen, av ljusets begrepp, av frimureriets hemlighet och av den drivkraft som ligger bakom manifestationen. Mer än detta skall jag icke uppge, men jag söker ert intelligent instämmande i detta ord.

Det kommer att framstå allt tydligare för er att lärjungen hela liv blir ett liv av reflekterande meditation. Meditationsformer må på ett visst utvecklingsstadium falla bort, men vanan vid att meditera kommer att bli permanent och väl grundad och kommer till sist ej att veta av något upphörande. När man nått därhän, får idén om inriktning en gudomlig innebörd. Detta är min andra antydan på samma tema. Ni drar er till minnes att i min senaste undervisning hela ämnet meditation sammanfattades för er på följande vis:

1. Ett förberedande stadium, på vilket meditationens tema inses.
2. Mottaglighet i inställningen, så att den möjliga och esoteriska undervisningen kan inses och tillgodogöras.
3. Överföring av ideer i en eller annan form till hjärnan, sedan de registrerats av det mentala i form av frötankar, antydningar eller framställda teman och begrepp.
4. Tankens avsiktliga fokusering på dessa ideer.
5. När dessa ideer begrundas och utvecklas, underkastas de analys och tar till sist gestalt i skapade tankeformer.
6. De genomgår sedan en föreningsprocess genom det medvetna och ständiga bruket av ett mantra. [304]

Om ni noga begrundar denna översiktliga plan för tänkandet, blir det tydligt för er att den lämpar sig för alla verkliga tankeprocesser, alla mentala stämningar och all analys och tillämpning av esoteriska antydningar. Jag vill att ni inser att alla gudomliga processer väsentligen är enkla och att ni märker det yttersta faktum att alla dylika processer når sin höjdpunkt i en andlig identifiering, som ogensägligen bevisar att åtskillnaden i grund och botten är obefintlig. Detta gäller även de formler vi begrundat.

FORMLERNA

Såsom jag i min senaste undervisning sade er, är dessa formlers innebörd och även form så svåra att i ord uttrycka att jag flera gånger tvekat att fortsätta ens med ett så kortfattat försök att utreda saken. Men även om jag kan förmedla blott en ringa del av deras innebörd, kan jag

åtminstone i ert tänkande bygga dessa formlers begrepp. De är själsideers framställningar, gjorda enligt andra strålen. Vi har med avseende på den andra aspektens verksamhet fått höra att Gud geometriserar och att subtila geometriska former ligger till grund för den exoteriska manifestationen. Dessa former är för esoterikstuderanden bärare av meningens världs symbolik. Bakom matematiken och de geometriska formerna och bakom den numerologi som (hittills alldeles fruktlöst) sökt förmedla sanningen men som på ett gåtfullt sätt ligger till grund för skapelsearbetet ligger vissa formler, som – vilket jag påpekat – uttrycker innebörd, avsikt, mening. Tre av formlerna har vi kort begrundat. I största allmänhet kan sägas att dessa bestämmer evolutionsprocessen genom de former som är resultatet av dessa formlers riktiga bruk på ett sådant sätt att ett *direktiv* gives. Jag vet ej hur jag annars skall uttrycka detta. De tre redan behandlade direktiven innehåller och uttrycker således den äldsta åkallande vädjan som finns i världen, och (på grund av denna vädjans uråldrighet) har dessa tre formler fått en riktning som intet kan rubba. De förhållanden som följer därav är oundvikliga:[305]

Första formeln Led oss från mörker till ljus.

Andra formeln Led oss från överklighet till verklighet.

Tredje formeln Led oss från död till odödlighet.

Detta för oss till ett uttalande om nästa formel och en begrundan av dess mening:

Fjärde formeln Led oss från kaos till skönhet.

Denna formel framställs i form av en symbol, som befinner sig i en sådan ständig rörelse att det är synnerligen svårt att beskriva eller levandegöra den för er.

Forskarens blick möter en kvadrat eller rektangel, sammansatt av en kaleidoskopisk massa av blott antydda färger, som rör sig, pulserar och är i oupphörlig obeskrivlig oordning. Ovanför denna kvadrat strålar en sol, omgiven av en krans bestående av prismats sju färger. Dessa färger strålar ut ur solen i regelbundna rytmiska band och alstrar en underbar färgprakt. Kvadratens bakgrund synes uppvisa sitt eget virrvarr av färger av en tung, lysande sort och kvalitet. Den bild av skönhet som framträder (även om den synes pålagd) är genomskinlig, fin och strålar av liv. Den tyngre bakgrunden är tack vare genomskinligheten tydlig. Formeln skiftar enligt hur den som skådar och studerar den är polariserad. Om han är fokuserad i personligheten och således bestämd av personlighetens stråle, är det dennas energityp, som påverkar hans medvetenhet. Om han är själsmedveten och fokuserad i själen, är det dennas energityp, som ger effekt. Sålunda framträder två olika bilder. Båda är riktiga, men uttolkarna skiljer sig åt.

Om denna formel noga begrundas och studeras under ett antal år, blir den en grundläggande form, med vars hjälp aspekter i skapelseprocessen blir föremål för den studerandes uppmärksamhet. Därtill uppenbaras för honom några av de gudomliga mål som är vidsträcktare och har större och rikare innebörd än han dittills insett. Jag vill här påminna er om att dessa formler icke är symboler för det som redan *är*, utan är [306] grundläggande former som utvisar det som kan eller skall vara – vilket är något helt annat och vilket ni bör hålla i minnet. De är symboler som avser framtiden och icke det förflutna. De förutsäger, gör ej utsagor om något fullbordat. De uppenbarar det som är i vardande såsom den gudomliga tankens resultat och är icke bildframställningar av det som redan finns.

Således är de inte lätta att fatta och tolka, eftersom endast intuitionens aktivitet möjliggör för er att förstå och skrida framåt in på detta nya och pådrivande kausala område. Även om denna uppgift må vara svår (och det är den, mina bröder), är den av särskilt stor vikt för lärjungar, som skolas för initiation, emedan den tenderar att stadigt underlätta deras inträde i orsakernas värld och deras utträde ur verkningarnas värld. Ni kan även av detta förstå att denna formel sammanhänger med karmas lag. I de forntida uppteckningar, varur dessa formler hämtats, har fjärde formeln faktiskt symbolen för en av Karmas fyra Herrar i kvadratens eller rektangelns fyra hörn. Denna formel kallas ibland "solen på kvadraten". Jag har vid denna tid intet mer att säga

i detta ämne eller om denna formel i denna undervisning. Allt jag meddelar er är avsett att vara tankeväckande och utveckla er förmåga att använda tolkningssinnet – ett av de sinnen som är nya vad avser erfarenhet och experiment men som ligger potentiellt hos varje människa.

UPPENBARELSEPUNKTER

Ni inser det nog ej, men ordet ”uppenbaresepunkter” betecknar en alldeles bestämd teknik, som tillämpas i lärjungens skolning för initiation. Allt liv är avsett att antaga formen av en fortgående serie av uppvaknanden. Framåtskridande, rörelse, uppvaknande, expansion, upplysning, evolution, växande – dessa ord är blott ett fåtal av dem som brukas att beteckna skapelseprocessens både inre och yttre verkningar. Vad är denna skapelseprocess annat än den fortgående framvisningen av hur den gudomliga avsikten antar form? Denna avsikt är en i det universella intellektet fullständigt fattad plan. Vi kallar den ändamål, när vi beaktar hur Shamballa fattar denna alltomfattande avsikts syntes, [307] och vi kallar den plan, när vi beaktar Hierarkins arbete med att så fullständigt som möjligt låta detta ändamål komma till uttryck.

I våra studier genom åren och i de böcker, jag framlagt inför allmänheten med hjälp av A.A.B. och F.B. och alla er som samarbetat med dessa, har vi i första hand beaktat den verkan denna gudomliga avsikt, detta gudomliga ändamål och denna gudomliga plan utövat på mänskligheten, och detta emedan planen – som utgår från Hierarkin – måste genomföras av mänskligheten. Därav vikten av att denna begriper och förstår hela det framlagda programmet. Vilken egenskap får då mänsklighetens reaktion på det som dess utvecklade förståelse uppenbarar? Vad kan den vänta sig och vilka aspekter eller former kan uppenbarelsen väntas antaga? Skall den vänta sig ett plötsligt ljushav eller en stegvis framträdande serie mindre ljus? I vad slags förhållande står dessa uppenbarelsen till esoterikerns liv, och måste denne allra först registrera och godtaga det som förmedlas till honom såsom oförklarligt men antagligt och såsom ovederläggligt ehuru ofattbart? Eller vad?

Låt mig för er upprepa den välkända sanningen att ingen människa är en invigd, om hon ej förstår att den invigdes liv består i ständig registrering av ny kunskap, som måste förvandlas till praktisk visdom, av esoteriska fakta som måste finna sin av intelligensen anvisade rätta plats i den invigdes livstjänst och av nya införlivanden av medvetenhetsområden. Dessa sistnämnda måste bli det normala erfarenhets- och uttrycksområdet. Då kommer de att bilda grundvalen för vidare expansion. Varje uppenbarelse måste bemästras ur fyra synvinklar:

1. De mentala, esoteriska, andliga, hierarkiska och till triaden hörande *fakta*, varav den är bärare. Varje uppenbarelse har sin egen form, ty alla våra världar – vilka så stadigt uppenbaras – är underavdelningarna av den kosmiska fysiska världen.
2. Den mening som fakta och form höljer och döljer och som den som upplyses måste söka. [308]
3. Den verkan som uppenbarelsen är ämnad av utöva i lärjungens eller den invigdes dagliga liv och tjänande och ashramiska relationer.
4. Den grodd, frötanke, grundläggande form och åkallande makt det uppenbarade äger. Varje uppenbarelse har sin plats i en lång följd av uppenbarelsen och upplysningar. Lärjungen har att inom uppenbarelsens form finna det han måste använda för att nå nästa bestämda uppenbarelse.

Jag har här mycket kortfattat givit er en av de nya teknikerna för lärjungar i den nya tidsåldern och ett av de meditationssätt, varmed uppenbarelseprocesserna kan påskyndas. Hittills har uppenbarelsen kommit oväntat, liksom den gjorde för Saulus från Tarsus i den bibliska berättelsen. Lärjungen kämpar och arbetar och tjänar uppriktigt. Han går framåt i blindo, och ofta i stor förvirring söker han kunskap och mottar den i oväntade ögonblick, och dessa ökar ofta, åtminstone tillfälligt, hans förvirring. Men under den förestående nya tidsåldern kommer lärjungar att undervisas i hur de skall arbeta medvetet och med kunskap för att få ljus. Det

kommer att visas dem hur de skall inse vad som händer dem, innan de tar de nödvändiga stegen och genomgår initiation. Detta kommer att bespara dem mycken tid och ”fokusera ljuset på den önskade platsen” långt snabbare än hittills.

Ni förstår således varför jag medtagit denna undervisning om uppenbarelsespunkter i det jag har behövt meddela er om de processer, varmed lärjungar bereds för initiation. Det är väsentligt att den nutida lärjungen inte längre går framåt i blindo utan att han medverkar intelligent i de nya skolningssystemen. Ni märker sambandet (om ni ej kallar det mer än detta) mellan de två uttrycken ”uppenbarelsespunkt” och ”initiationens berg”. I *Den Gamla Kommentaren* föres de båda samman i ett mycket inlyst yttrande – inlysande, om man reflekterar på det som sig bör:

”Lärjungen bestiger berget, dess fem toppar belysta av solen och döljande de två andra.[309]

Från punkt till punkt går han, och vägen fortsätter hela tiden uppåt – ut ur mörkret, in i ljuset, från djungeln till den öppna rymden, från natt till gryning.

Från punkt till punkt förflyttar han sig, och vid varje punkt får han en ny uppenbarelse. Fem är bergstopparna, och medan han stiger uppåt mot varje topp, mottar han fem gånger ljuset. Fem till fem och så från fem till fem, tills fem femmor har fört ljuset till honom. Tio ligger framför honom, men dessa angår honom ännu icke.”

Vad som här menas (för att begränsa det till det rent faktiska huvudinnehållet) är att det ligger fem initiationer framför lärjungen med ytterligare två framför Mästaren, sju initiationer allt som allt, och att det före varje initiation – i symbolisk eller faktisk mening – sker fem stora uppenbarelser, inalles tjugofem, med tio som Mästaren senare registrerar.

Jag har i min tidigare undervisning angivit för er tre av dessa uppenbarelser. De är, såsom ni torde minnas:

1. Energi följer tanken och ögat riktar denna energi. Detta har varit en ockult banalitet ända sedan H.P.B.:s dagar, under vilken tid det bestämdes att denna var den första av de uppenbarelsespunkter som kunde tryggt lämnas ut till allmänheten. Att hävda detta faktum var ett väsentligt led i kunskapens uppenbarande för världen, innan Ashramerna – eller Hierarkin, mina bröder – träder fram i det yttre. Tanken att allt är energi har den nutida vetenskapen redan godtagit, och synens begrepp (första steget mot förståelsen av det andliga ögats bruk) ingår redan i nutida filosofiska och många metafysiska skolors läror.

2. Viljan är i grund och botten ett uttryck för offrandets lag. Paradoxalt fann vi att, när den andliga viljan – även i ringa mån – uttryckte sig, det icke förekom något slags offer. I förbigående beaktade vi offrandets stora representanter och stora område, varvid vi begrundade det stora Liv, vari vi alla liksom alla andra former lever och rör sig och har vår varelse.[310]

Jag vill här citera något jag sade er på tal om detta ämne: ”Dessa få tankar om offrandets betydelse eller om ’övertagandet’ genom identifiering av uppgiften att rädda, återuppliva och erbjuda tillfället är viktiga för alla lärjungar såsom ett mål och en vision.” (Sidan 288.)

3. Monaden är för Planetlogos vad det tredje ögat i esoterisk mening är för människan. Detta är för er alla en högst svårfattlig utsaga och kräver mycken koncentrerad reflektion och stilla meditation. Den syn Sollogos och Planetlogos äger är nära förbunden med avsikt och ändamål och är orsaken till Planen. Den är dock bortom och något annat än Planen. Jag överlämnar denna tanke för er begrundan och meditation men kan försäkra er att ni icke kommer till något lätt eller snart begripande.

Senare, allt eftersom åren förrinner och de studerande kommer och går, blir ett klarare grepp om förståelsens tekniker – dessa framträdande uppenbarelsespunkter – teman för längre meditation och inträdesportar till den nya esoteriken. Grunderna till denna nya esoterik är väl och sunt lagda. Överbyggnaden kan nu uppföras, sakta och med den omsorg som erfordras, i enlighet med de andliga blåkopiorna och till gensvar på en inkännande reaktion på andligt intryck.

Jag har även sagt er att det i samband med dessa uppenbaresepunkter finns tre stadier av aktivitet, vilka, när de rätt genomgås, gör det uppenbarade gagneligt för lärjungen i hans insats för mänsklighetens räddning. Dessa tre är penetration, polarisation och precipitation. Låt oss nu ägna dessa tre en kort stunds reflekterande begrundan.

Ni bör inse att skolningens alla skeden – de som hör samman med livet självt och den specialiserade skolning som meddelas invigda – är förbundna med och beroende av varandra. Det är *skolning*, mina bröder, icke utbildning i sträng mening. Utbildningsprocesser avser kunskap och må som sådana vara specialiserade, och utbildning kan förvärfvas på sådana kringskurna områden som konkologi, biologi eller historia. Men i den invigdes [311] skolning, som till sitt mål har visdom och (framför allt annat) den andliga sensitivitetens utveckling, främjas varje sätt att nalkas det gudomliga och alla medvetenhetens expansioner, så att det gudomliga omfattas, och uppenbarar varje främjande av förståelsen för den invigde en enda stor verklighet – varats *faktum*. Således hänger denna begrundan av våra uppenbaresepunkter nära samman med ett annat av våra teman: skolning i telepati eller vetenskapen om intryck. Vissa sidor av dessa båda aktiviteter är desamma, i synnerhet de tre vi här beaktar. Svårigheten består däri att den invigde vad avser uppenbarelse antas arbeta från en mer framskriden ståndpunkt i förståelsen än den människa som genomgår den skolning som gör henne sensitiv för intryck. Han känner penetrationens teknik, förstår polarisationens process, där penetrationen göres och – efter att i rätt ordning godtagit den – vet hur han skall använda den och precipitera den på det mänskliga tjänandets område. Han brukar medvetet det han lärt, fattat och tillgodogjort sig. Det saknar betydelse vilket ord man använder för att beskriva detta.

Det bör därför ihågkommas att vi i detta sammanhang beaktar den punkt i upplevelsen, där ljuset flödar in och därvid medför uppenbarelse, förmedlar information, framkallar intuitionen och i den invigdes medvetenhet hämtar ner de andliga lagar, de regler för skapelseprocessen, de strålbetingelser och de nya energier och krafter, på vilka mänskligheten i varje givet tidskede väntar och vilka i grunden är behövliga, om människosläktet skall skrida framåt in i större andlig kultur och lämna det relativa mörker, där det för närvarande rör sig.

Vad vi här sysslar med i samband med den invigdes skolning är den förestående insikt, varom varje begynnande cykel vittnar att den väntar, och de nya sanningar och de vidgade andliga framställningar som det är den invigdes öde att göra för människorna. Ni märker att jag väljer ordet ”öde” hellre än ordet ”karma”, ty i detta slags arbete verkar och utövar och framskrider den invigde i enlighet med en ödeslag. Denna lag påverkar Ashramen och Hierarkin i dessas helhet, och ingendera [312] lyder under karmas lag i den vanliga bemärkelsen. Denna ödeslag har varit i verksamhet sedan Hierarkin grundades på Jorden. Den är resultatet av den löftesbundna och samfälliga hängivelsen för tjänandet som är de i enhet verkande Ashramernas utmärkande kännetecken. Den är därför en sjufaldig lag, ty den antar de sju strålarnas sju färger, alla de sju strålarnas sju kvaliteter, arbets- och förfaringssätt, tekniker och energiuttryck. Den är därför, vad mänskligheten angår, fri från allt ont, ty den är grundad i osjälviskhet och är – i viss mån – en lag som ni har svårt att förstå. Det rena ödet, saknande allt ont uppsåt, är för den genomsnittlige lärjungen en gåta. Det synes strida emot andra lagar han känner. Allteftersom människosläktet når en högre grad av renhet i de tre världarna, kommer detta rena öde att bli i motsvarande mån verksamt. Detta är ett viktigt faktum att reflektera över.

Denna penetration är en betydande händelse i den invigdes liv. Den anger framgång och kontakt och visar att ett nytt tillfälle yppat sig. De två följande orden betecknar denna penetrationens verkningar. Dessa är då ofrånkomliga och ohejdbara. Därav kan ni sluta att den invigde, sedan han väl penetrerat till den punkt, där uppenbarelsen blir möjlig, automatiskt når den fixation, koncentration, balans, polarisation och fokus han behöver och som sätter honom i stånd att omsätta det för honom uppenbarade i termer och symboler, som kan förmedla mening till den intelligentsia, med vilken alla invigda först och främst arbetar. Jag ville klargöra detta, emedan studerande nästan ofrånkomligen tänker i *begrepp av tidsföljd*. Penetrationens verk-

ningar (i detta fall två till antalet) är samtidiga, sker icke i följd. Den invigdes medvetenhets-polarisation och den sanningsförtätning den medför framkallar oundvikligen en precipitation, som sker blixtnabbt. Den resulterar i en omedelbar andlig förnimmelse, och denna är ett av de tidiga inslagen i denna tvåfaldiga process. Tänk igenom detta och minns i samband därmed att den invigde – som är i färd med att mottaga uppenbarelse – arbetar utom tid och rum, såsom ni förstår dessa.

Hans medvetenhet är fri i jämförelse med [313] genomsnittsmänniskans, och den angelägnaste och svåraste delen av hans uppgift består i att rätt uppfatta den sanning, information eller uppenbarelse som precipiteras och sedan ge denna en lika riktig *form*, så att den kan tillgodose det omedelbara mänskliga behovet. Ni inser således att den invigde lär sig att från intellektets rike penetrera in i det rena förnuftets rike, och att han där polariserar sig och precipiterar sanningen. Han har lärt sig att så penetrera, och de tre stadier som föregår penetrationen har nödvändigtvis skett i följd, tills han förvärvat en sådan lätthet i utförandet att de kan ögonblickligt genomgås. Han har genom livet i de tre världarna lärt sig att penetrera in i intellektets värld, och det lägre, konkreta intellektet har blivit hans verktyg, som integrerar hans personlighet, öppnar för honom tankens värld och ger honom makt över de processer, vari tankeformer skapas. Han har genom meditation lärt sig att kontakta själen, Intellektets Son, Som är han själv, och har i tiden identifierat sig med denna själ. Han blir i själva verket själen och kan i tankens värld skapa de levande former som bringar andra ljus och hjälp och sanning. Sålunda tjänar han. Han lär sig också genom att utveckla förnimmelsen, att penetrera in på den abstrakta tankens nivåer, förrummet till det rena förnuftets värld, och genom dessa intellektets tre aspekter upptäcker han att han äger de ”tre nycklar” som möjliggör för honom att penetrera djupare in i det som kallas Visdomens Arcana, Guds Tanke, den tredje gudomliga aspekten. Detta är väsentligen vad som menas med det symboliska och bildliga uttrycket ”regnmolnet av vetbara ting”. Regnmolnet är en symbol för det område av Guds hittills icke uppenbarade ändamål, vilka kan omedelbart uppenbaras, om världens lärjungar och invigda gör sig mödan att ”penetrera in till precipitationens punkt”.

Denna idé bör i framtiden ligga till grund för allt ni gör i ert meditationsarbete. Er meditation bör ni nu betrakta såsom en penetrationsprocess, som utföres såsom en gärd av tjänande i avsikten att bringa andra upplysning. Jag har i dag behandlat dessa uppenbarelsespekter ur den invigdes synvinkel. Process och [314] tekniker verkar vad de kan, och dessa följes av det erkännande lärjungen ger sig själv om det som utträttats.

DEL VI

I min senaste undervisning av er behandlade jag några sidor av det nya sättet att nalkas lärjungaskapet och initiationerna. Det är väsentligt att de gamla föreställningarna – på sin tid synnerligen användbara – faller i glömska och nyare metoder och tekniker träder i deras ställe. Detta är nu nödvändigt på grund av den överraskande utveckling av det mänskliga medvetandet som skett under de senaste tjugofem åren. De mått och steg, som vidtogs under konklaven i Shamballa år 1925 (byggda på en preliminär slutsats, som drogs vid den närmast föregående hundraårskonklaven) och de tryck Hierarkin utövade, har visat sig mycket framgångsrika, och ur det kaos världskriget (framkallat av mänskligheten själv) medfört uppföres en byggnad av sanning och utvecklas en denna motsvarande mänsklig öppenhet, som garanterar att nästa steg i meddelandet av den uråldriga visdomen snabbt genomföres.

I min senaste undervisning använde jag ett uttryck, på vilket jag vill fästa er uppmärksamhet. Jag talade där om mänsklighetens kommande förmåga att ”medverka i den stora hierarkiska uppgiften att *inlysa, nedhämta och upplyfta*”. Dessa ord betyder något, som går långt utöver det ögonskenliga, och jag vill något utreda denna djupare betydelse.

Människor är benägna till tron att Hierarkins arbete har till uteslutande ändamål att finna de människor, med vilka Hierarkin kan stå i kontakt. Detta är en mindre viktig sida av Hierarkins

verksamhet, men den framstår i er medvetenhet såsom särskilt viktig, icke sant? Ert främsta hopp ligger i att ni, medan ni utvecklar era potentialer, kommer att kunna hjälpa andra till detsamma. Detta är förvisso en värdig tanke men bygger icke desto mindre på en missuppfattning. Låt mig därför kasta ljus på saken genom att citera *Den Gamla Kommentaren*:

”När Ljuset inlyser i människornas tankar och tänder [315] det hemliga ljus som finns inom alla andra former, då uppenbarar den Ene, i Vilken vi lever, Sin dolda, hemliga upplysta Vilja.

När Karmas Herrars ändamål ej kan finna mer att göra och alla välvda och nära sammanhängande planer genomförts, då kan den Ene, i Vilken vi lever, säga: ’Väl gjort! Intet annat än det sköna förbliver.’

”När det allra lägsta, det allra tätaste och det allra högsta alla upphöjts genom människornas lilla vilja, då kan den Ene, i Vilken vi lever, höja upp i det strålande Ljuset det levande upplysta jordklotet, och då kan en annan, större Röst säga till Honom: ’Väl gjort! Skrid framåt. Ljuset skiner.’”

Ni märker att i dessa ord tonvikten lagts på vad människor utför, icke på vad Hierarkin gör för människan. När människor uppnår inlysning, på intelligent sätt avverkar för deras tid utmätt karma och höjer de undermänskliga rikena (med den ty åtföljande verksamheten för samtidig höjning av det högsta), då kan de delta i Hierarkins arbete och gör det även.

Denna cykel av deltagande i arbetet har i långa tider synts alltför avlägsen för att beaktas. Men när mänskligheten framkallade kriget, förde den automatiskt och något överraskande den slutliga prestationen något närmare. Inlysningen av människors intellekt kommer att snabbt följa. Förfarandet att höja de undermänskliga rikena har på häpnadsväckande sätt främjats av vetenskapen – vars krönande prestation var atomklyvningen och den forskande människoandens inträngande i mineralrikets själva djup. Begrunda detta.

Om ni kunde se tingen, sådana de verkligen existerar i dagens värld och skåda dem i deras sanna perspektiv (och detta – vad er angår – är ur Mästarens synvinkel), skulle ni därför veta att ett stort steg tagits mot:

1. Inrättandet av en snabbare initiation, och denna i gruppform. [316]
2. Upprättandet av en mycket närmare och mer utbredd kontakt mellan Hierarkin och mänskligheten.
3. Uppenbarandet av initiationens sanna innebörd.

Denna sanna innebörd ligger alltså bortom den förlåt som döljer den yttersta sanningen. Sanat Kumaras stora hemligheter finns där och kommer att i sinom tid påträffas, och sanningen rörande initiation är en av dessa.

När Hierarkin i atlantisepoken drog sig undan bakom den skiljande förlåten, markerade detta begynnelsen av en mellantid av mörker, torka och en cykel av ”tom abstraktion”, som i sin grövsta form höll i sig fram till år 1425 och sedan dess märkbart lättat ända fram till år 1925. Det blev då möjligt för Hierarkin själv att beakta att omorientering blivit nödvändig, den första hemlighetens – initiationens hemlighets – uppenbarande blivit nära förestående. Märk väl vad jag säger här. Mänskligheten hade nått ett stadium, där den kunde själv utföra ”abstraherandet” och till sist skulle kunna med den andliga viljans blotta kraft rycka till sig hemligheterna ur det förvar, vari Väktarna höll dessa bakom slöjan. Därmed ställdes Hierarkin inför ännu ett problem. Hur skulle detta kunna tryggas tillåtas, så att mänskligheten i sitt begär efter den rena sanningen kunde samtidigt betros med detta? Uppenbarelse medför ansvar och ofta fara. Såsom individer kan människor fatta vissa av dessa sanningar om initiation och själva använda dem utan fara, men att röja dem för de omogna kunde vara behäftat med allvarliga risker.

Man beslöt därför att ge den väntande aspiranten en sannare bild av lärjungaskapets natur, att inte så starkt framhålla den esoteriska lydnadens princip, som missförståts, och att människorna skulle ”frigöras för penetration” – såsom det kallas – och genom prov och erfarenhet

få lära sig den nödvändiga förtegenheten.

Det är intressant märka att den cykel, som nu inleds i världen, betecknas såsom cykeln för ”växande genom delaktighet”, och att den framskridna delen av mänskligheten nu kan ha en del i Hierarkins arbete, ansvar och skolade förtegenhet, medan jämsides och samtidigt med detta människorna i gemen [317] lär sig läxan att ekonomiskt dela med sig, och i detta, mina bröder, ligger världens enda hopp.

Varje initiation, som lärjungar tillåts genomgå, möjliggör denna närmare esoteriska delaktighet i det hierarkiska livet. För den framskridna delen av mänskligheten innefattar detta en märkbar ökning av vitaliteten och livsspänningen och livsförmågan. Dess avspegling hos massan visar sig i det ständiga kravet på fart och den oerhörda hastighetsökningen i mänsklighetens liv på varje livsområde. Denna hastighetsökning samverkar med den ökande beredskap för initiation lärjungar överallt visar – allt enligt deras ställning och utvecklade förmåga.

Mina bröder, skillnaden mellan beredskapen i det förflutna och den i nutiden består i att i det förflutna denna beredskap var helt och hållet individuell, medan den i dag är något som nära sammanhänger med en människas grupp och den individuella sidan av saken är av underordnad betydelse. När tiden och hastigheten tilltar i betydelse för människornas flertal, betraktar (den för initiation beredde) lärjungen sitt individuella framåtskridande på vägen såsom mindre viktigt än sin utvecklade förmåga att tjäna medmänniskorna, att tjäna dem genom den grupp, till vilken han kan vara ansluten och kan dragas. För den lärjunge, som står inför att genomgå de två första initiationerna, är denna grupp någon exoterisk sammanslutning, vilken fordrar hans lojalitet och i vilken han lär sig att samarbeta i grupp. För den mer framskridne lärjungen är det Ashramen och direkt tjänande på någon Mästares uppmaning.

Jag har i det nyss sagda givit er ett antal ideer, som, ehuru icke nya i sin framställning, är *nya i vad de avser*. Detta är viktigt för er att minnas – eller kanske upptäcka. Betydelsen av att dela med sig och den andliga utvecklingens förhållande till hastigheten är viktiga punkter att framhålla. Mycket av det jag nyss sagt hänger nära samman med den antydning jag gav på sidorna 302–303. Jag föreslår att ni studerar den närmare.

OM ANTYDNINGAR

Jag har ständigt lagt vikten vid att lärjungar behöver [318] *tänka esoteriskt*, och detta är kanske det svåraste krav jag kan ställa på er. Att betänka dessa antydningar borde kunna lära er mycket, ty de är icke vad de vid ytlig läsning synes vara, och ansträngningen att förstå och tolka dem borde leda er långt på er väg mot ”esoteriskt tänkande”. Mästarna meddelar icke undervisning genom antydningar, som tryggt kunde ges i en öppnare form. De har aldrig någonsin avsikten att vara gåtfulla eller undanhålla sökaren undervisning. Deras metod är i verkligheten tre metoder:

1. De lägger fram de sanningar som tydligtvis växer fram ur insikten om redan framlagda sanningar. Detta gör man vanligen i nära anslutning till den esoteriska undervisning som vid denna tid meddelas, och denna metod är väsentligen en *anknyttande* framställning.

2. Understundom (vanligen en gång varje århundrade efter den konklav som hålls vid slutet av första fjärdedelen) meddelas en mer avancerad undervisning. Denna undervisning erkänns av endast ett fåtal av de mest framskridna lärjungarna i världen. Den kommer emellertid att visa sig vara den form av esoterisk undervisning som blir den vanliga under nästa utvecklingscykel. Det är detta slags arbete jag bemödat mig om att utföra med A.A.B.:s hjälp.

3. Det finns även den undervisning som bestämt meddelas inom Ashramen och som, medan de två andra formerna är i bruk, icke nedlägges i skrift. Den kommer till uttryck allt eftersom behovet uppstår och tillfället yppas för de lärjungar som håller tillsyn över den. Dess framställning beror av det utvecklingstempo – hastigt eller långsamt – de yngre lärjungarna i världen visar.

Alla dessa tre metoder är för närvarande i bruk.

När en människa skrider allt närmare sitt mål, märker hon att hon börjar inse att hela tekniken för hennes utveckling består av en rad uppenbarelser, som framkallas av hennes insikt om subjektiva innebörder, som är av en helt annan natur än de vanliga och ögonskenliga innebörernas. Förr i tiden kunde, som ni väl vet, [319] Mästaren säga till en lärjunge: "Detta är en antydan", och sedan Han sagt detta fortsätta med att inskräpa hos lärjungen nödvändigheten av att draga sig undan och söka efter den sanna innebörden, tills han fann denna, och först därefter kunna återvända för att få en *därpå följande*, ny antydan.

Numera brukas icke längre denna metod, och denna förändring utgör ett av de sätt, på vilka lärjungar i den nya tidsåldern skolas. Nutidens lärjunge måste känna igen den antydan som hänför sig till den punkt som han nått i medvetenhetsutvecklingen och som finns i den mängd undervisning som gjorts tillgänglig för hans bruk. Han måste söka det för honom djupt esoteriska yttrande han möter i den gängse undervisningen. Denna antydan lösgör han ur dess sammanhang och måste därefter urskilja dess innebörd. Senare måste han lära och ha gagn av dess mening.

De antydningar, som ges på detta stadium, hänger samman med uppenbarelsens tema eller avser de tekniker som möjliggör uppenbarelsen. Till exempel den antydan, ni kan arbeta med, tills ni mottar nästa följd av undervisning, återfinns i detta stycke och i det närmast föregående. Ni kan upptäcka den, om ni granskar varje sats, lämnar er intuition fritt spelrum och söker efter mening och innebörd rörande uppenbarelsens möjlighet. Min enda ansträngning i dag består i att ange förhållandet mellan initiation och uppenbarelse. Uppenbarelsen – framkallad av rätt inriktning och rätt tänkande – ingår i den invigdes skolning, och många som är under dylik skolning hämmar sitt framåtskridande genom att icke igenkänna uppenbarelsen, när denna ligger något bortom deras andliga synkrets.

Fem antydningar har ni redan fått, och jag vill att ni fattar dem i deras följd, ty det kan visa sig vara värdefullt för er och för andra lärjungar:

1. Att de förändringar som genomförts i Hierarkin har varit resultatet av det arbete som utförts av de lärjungar som arbetar i världen. Har ni frågat er själv (när ni studerat denna antydan): *Varför* lärjungarna?
2. Att människors planering i världen i dag är de första tecknen på viljeaspektens framträdande. *Varför* är detta med rätta så? [320]
3. Att lärjungar i alla Ashramerna har i uppgift att samtidigt "modifiera, kvalificera och anpassa den gudomliga planen". Varför är detta så? Varför påtvingas icke Planen?
4. Att den invigde vet, eftersom han arbetar. Vad betyder denna antydan för er?
5. En nyckel till den riktiga tolkningen av en antydan ligger i dennas förbindelse med tanken på riktning i tid och rum.

Studera dessa och se deras inbördes förhållande och vad ni anar vara deras inre mening, som de är avsedda att förmedla.

FORMLERNA

Den anmärkningen kan ibland göras att dessa formler är försök av framskridna aspiranter att inom vissa gränser fånga dessa läckta uppenbarelser. De är uttryck för ett förflutet, anger en uppenbarelse och stadgar den tänkande aspiranten i meningens värld, eftersom det är i denna värld han måste lära sig att arbeta och leva. Det är från denna värld han nu måste börja arbeta i två riktningar i tid och rum, ty meningens värld är förnummet till "befrielsens krets". I denna "befrielsens krets" inträder alltid den enskilde invigde, och så har det varit under tidernas lopp, men nu är för första gången mänskligheten själv och såsom helhet i färd med att inträda i denna. Detta är resultatet av erfarenheten av kriget 1914–1945. I det att mänskligheten inträder i denna krets, kommer den att ställas inför sin första viktigare läxa: det enda livets enhet. Detta sätt att

framställa saken blir för massan lättare att inse än sådana fraser som broderskap och sammanhang. Livet och dess uppvägande motpart, döden, är för massan gamla och välkända sidor av de allmänna livsförhållandena, och deras utgångspunkt i all uppenbarelse är livet, och resultatet av all uppenbarelse är döden eller slöjornas försvinnande.

Den formel ni får i dag består av tre sinsemellan nära förbundna ord, och det tema som den studerande måste ägna sig åt är beskaffenheten av det förhållande som angivits – icke med orden utan genom själva [321] naturen av det som förbinder dessa med varandra. Detta är icke en självklar förbindelse utan den esoteriska och svårfattliga innebörd som intuitionen uppenbarar och de yttre orden döljer.

SOLEN . . . SVART . . . ANTAHKARANA

Dessa ord utgör, när de sätts i sin rätta ordning, en synnerligen kraftladdad magisk och mantrisk formel. Denna har ett svagt ehuru bestämt samband med tredje initiationen, men det är ej ur denna synvinkel ni ombeds att befatta er med den utan med den triangel som bildas och de kraftlinjer som sätts i rörelse, när det rätta ordet står på triangelns spets.

Nyckeln till ert tänkandes rätta inriktning ligger i insikten om Solens tre aspekter, verklighetens enhet och antahkaranas tvåfaldiga natur. Mer får jag icke säga. Det är er sak att kämpa med formeln och gräva fram eller bringa upp till ytan dess dolda innebörd. I linje med de antydningar som gavs i samband med de fyra andra formlerna torde dennas grundtanke vara:

Led oss från det individuella till det universella.

UPPENBARELSEPUNKTER

Jag vill här mer direkt rikta er uppmärksamhet på uppenbarelsens tre stadier. Ni har ägnat er åt dem och beaktat dem, om ni lyckats utföra detta arbete noga, och ni kanske redan åstadkommit något av det automatiska och väsentliga i deras aktivitet.

Det är sällan som uppenbarelsen bryter fram i hela sin fullbordade skönhet i lärjungens medvetande. Det är en process, som utvecklas gradvis och stadigt. De tre ord jag givit er såsom beskrivande stadierna avser den enskilde lärjungen eller invigde och uttrycker stadierna i uppenbarelsens nedslag i hans intellekt. Det finns parallellt verkande inre orsaker till de i det yttre framträdande stadierna av penetration, polarisation och precipitation. De är: [322]

1. Det stadium, på vilket ”ljuspunkten skrider framåt”.
2. Det stadium, på vilket den ”framåtskridande” förmågan ges rätt riktning eller fokusering.
3. Det andliga nedslagets stadium.

Här har ni återigen (om ni blott kunde inse det) en belysning av invokationens och evokationens processer och växelverkan och av hur ett trefaldigt förhållande upprättas mellan en inre verklighet och människan i det yttre, lärjungen i hans egen värld. Ni har åkallelens aktivitet av så mäktigt slag att den framkallar motsvarande exoteriska inställningar och uttryck. I själva verket har ni här ett skede i det arbete lagen för orsak och verkan utför, framvisat på det mest klagörande sätt. När karmalagen gör sig gällande i den fysiska världen, har ni inför ögonen beviset på att de tre stadierna penetration, polarisation och precipitation existerar. Samtidigt i de högre världarna och på grund av denna inre verklighets existens har ni de tre motsvarande stadierna framåtskridande ljus, rätt riktning, nedslag. Ni har här även ett tecken på det nära samband mellan det yttre och det inre som framkallar ett tillstånd, vari lärjungen skapar en situation analog med skedet – det långvariga skedet – vari han ger upphov till karma och denna slutligen precipiteras i en (så kallad) kritisk katastrof i hans liv i fysiska världen.

Ett studium av de i den tidigare undervisningen angivna tre uppenbarelsorna visar det nyss sagdas riktighet. Jag räknade upp dem för er i min tidigare undervisning och undrar om ni ofta läst dem. Ni kommer att finna det värdefullt att utgå från dessa tre uppenbarelsepunkter och tillämpa dem på de tre yttre och de tre inre stadier som alla uppenbarelser genomgår. Ni kanske

även har märkt hur en uppenbarelsespunkt normalt leder till en annan. Ni kommer att märka (sedan ni studerat de tre uppenbarelsen som angivits på sidorna 309–310) att de alla avser den första gudomliga aspekten, begynnande med den första energi som sätts i rörelse genom Guds tänkande, vilket leder till att viljan, som är den första stora strålen i verksamhet, kommer till uttryck, och sedan fokuserar sig genom monaden. [323] Egendomligt nog har ni i dessa tre – som ni fått i symbolisk och saklig form – uttryck för de tre exoteriska stadierna:

1. Penetrationen, energins natur av att stiga ner och cirkulera.
2. Polarisationen, den polariserade viljans verkan på denna energi.
3. Precipitationen, genom monadens fokuserade avsikt och riktade impuls.

Den uppenbarelse, som kommer näst i tur, blir den som avser skaparkraften, tankeformernas värld och det begär som varje människa och mänskligheten såsom helhet skapat och (märk detta väl) mänsklighetens igångsättande och i förhållande till sitt eget öde, lagen för orsak och verkan eller karmalagen.

Jag har här sammanträngt i några jämförelsevis få korta textstycken mycken viktig undervisning rörande uppenbarelsen och dess processer och har framhållit ett skede av mänsklig aktivitet (behövligt för uppenbarelsens framkallande), som hittills skänkts blott ringa uppmärksamhet, om ens någon alls. Det finns en tendens att betrakta uppenbarelsen såsom skild från alla lagar, såsom en utomplanetarisk aktivitet, såsom något som understundom händer den välmenande aspiranten och såsom något förhållandevis oförutsägbart och oväntat. Jag har här sökt rätta denna felaktiga uppfattning.

DEL VII

Det torde innebära ett högst verkligt problem för tilltänkta invigda, om de bleve tvungna att besvara vissa frågor, däribland följande: I vad är det ni skall invigas? Invigs lärjungar i Hierarkin? Finns det vissa hemliga kontakter, som initiationen möjliggör? Är förvärvet av viss mystisk och hittills okänd kunskap initiationens belöning? Det finns en mängd oklart och lösligt tänkande i dessa ting.

Under åren har jag givit er många definitioner av initiation. De har alla varit användbara och sanna. I dag söker jag mycket vidga er uppfattning om dessa ting och [324] framställa detta bestämda och fängslande arbete ur en helt ny synvinkel. Det jag har att säga växer fram ur vissa antydningar, jag på de föregående sidorna givit er. Dessa antydningar ger en god belysning av den undervisningsmetod som är djupt rotad i hierarkisk teknik. Jag sade:

1. Att snabbare initiationsprocesser nu är i färd med att inrättas.
2. Att initiationen döljer en hemlighet och att dennas uppenbarande är nära förestående.
3. Att varje initiation möjliggör en närmare *delaktighet* inom det hierarkiska livet och att denna delaktighet är nära förbunden med livskraften och livsspänningen.
4. Att initiationen vid denna tid avser gruppens och icke individens liv.
5. Att initiationen avser framtiden och innefattar förutseende.
6. Att tiden är en av initiationens viktigare teman eller hemligheter.

I denna särskilda undervisning söker jag behandla dessa sex punkter.

1. När jag säger att *snabbare initiation är i färd med att inrättas*, får man därav icke sluta att en viss slapphet skall tillåtas eller att fordringarna icke är fullt så höga eller att lärjungen får genomgå initiation, innan han är verkligt redo eller att han kan gå vidare, innan han bevisat sin förmåga att skrida framåt på vägen. Så är icke i något enda avseende fallet. På tre faktorer beror denna ändring i de hierarkiska fordringarna:

- a. Den mentala utvecklingen hos lärjungar överallt är i dag av en sådan kaliber att det inte tar lång tid för dem att göra de erforderliga justeringarna eller att ändra sina inställningar och

livsbetingelser, såsom det förut gjorde. Det tar inte lång tid för dem att tillgodogöra sig den framställda sanningen eller att svara på en intuitiv uppfattning. De förstår lagen för orsak och verkan och den därunder hörande följdverkningarnas lag [325] långt snabbare än som fallet var i det förflutna. Dessa fakta gör det således nödvändigt att Mästarna konstaterar att ett mer framskridet tillstånd råder och att till följd därav åtskillig tid kan sparas. Detta bör ni notera såsom varande av den högsta verkliga vikt. Vad det egentligen betyder är att den tid, som fordras för den fysiska hjärnans registrering av en sanning, en kontakt eller en andlig insikt, har kraftigt – närmast fenomenalt – förkortats. Lärjungar kan nu på några få månader (om de är uppriktiga och ärliga i sin strävan) bemästra ideer och utveckla gensvar, som det i tidigare cykler av hierarkiskt bemödande tog dem årtal att bemästra. På ett lägre varv av spiralen gäller detta om människor i allmänhet och överallt. Den *mentala* faktorn är i dag vaken, skolad och styrande. Detta är fakta, som Hierarkin icke kan ignorera, ej heller vill Mästarna göra detta, ty det är denna mentala vakenhet, som under tidsåldrar tagit Deras uppmärksamhet i anspråk, och det är för denna De har i långa tider arbetat.

b. Ytterligare en faktor är att vid denna tid många lärjungar, som redan är beredda och redo för initiation, genomgår en dylik. De har i föregående liv gjort det nödvändiga arbetet. Ingen tid behöver således gå förlorad, och i dag förrättas ständigt initiationer. Detta medför nödvändigtvis viktiga hierarkiska förändringar. Nya situationer uppstår inom de invigdas krets, och många lämpliga kandidater föres fram att fylla hierarkiska vakanser. Detta medför ett utbyte av hierarkisk personal i en omfattning, som hittills inte förekommit. Självfallet rymmer dessa förändringar sina egna särskilda svårigheter och möjligheter. En av de viktigaste möjligheterna är att kandidater till avgörandets initiation nu är långt fler än i något tidigare skede av planetens historia.

c. Återigen: Initiation kan nu genomgå i gruppform. Detta är något alldeles nytt i Hierarkins arbete. Icke längre enskilt står kandidaterna inför Initiatorn, utan flera gör detta samtidigt. Tillsammans kan de tänka i full samstämmighet. Tillsammans [326] prövas de, och tillsammans når de den "triumfens punkt" som ersätter "spänningens punkt". Tillsammans ser de "Stjärnan stråla fram", och tillsammans bereds de av den energi, som utgår från initiationens spira, för att mottaga specialiserad energi, som de senare skall använda i sitt tjänande ute i världen. Denna gruppmetod, denna gruppavsikt, denna "gruppens tysta förtegenhet och högt uttalade insikt" och denna gruppens hängivenhet och vision hör icke längre till experimentstadiet. Denna gruppens prestation (jag avser här icke er särskilda grupp, som ej varit särdeles framgångsrik) markerar den punkt, där ett nytt verksamhetsskede i Shamballa kan inledas. Detta kommer att sätta Världens Herre i stånd att bli härskare över en helig planet, vilket hittills icke varit fallet. Vår Jord kan nu bli en helig planet, om alla de rätta förutsättningarna uppfylls. En ny gudomlig egenskap (som hittills ej uppenbarats och som vi vid denna tid ej skulle inse, om den framvisades för oss) kristalliserar sakta till att yttra sig genom denna påskyndade initiationsprocess. Lärjungar bevittnar i dag framväxten av något för hela solsystemet kännetecknande, vilket sker genom deras Planetlogos, liksom "levande väsen av liknande avsikt" – såsom det esoteriskt kallas – bevittnade för många tidsåldrar sedan. Det är denna okända och gåtfulla egenskap, som Stjärnans "framstrålning" avser.

Mer än detta kan jag inte säga, ty ni skulle inte förstå. Det jag nyss sagt kan ni taga emot såsom en möjlig hypotes utan att göra våld på ert sunda förnuft eller kränka er avsikt. Detta ber jag er att göra – blott taga emot det.

Ett viktigt tillfälle yppas för er, och rajayogasystemet, den kungliga vetenskapen om medvetandet, som den store invigde Patanjali grundlade för elva tusen år sedan, har bevisats vara framgångsrikt och Patanjalis tekniker har rättfärdigats. Det han utgav å den Stora Vita Logens vägnar har nu på ett tillfredsställande sätt framförts, och mycket av det ursprungliga ändamålet visats vara berättigat. I de sju tusen åren framåt [327] kommer hans system att användas för lärjungars skolning i mental kontroll. De kommer att genom detta system uppnå den "avskilda

enhetens” stadium och i denna registrerade enhet – enskilt och likväl tillsammans med många andra – genomgå den initiation som skall sätta dem i stånd att frigöra energi till en mänsklighet, som väntar och fordrar en dylik.

2. Vi kommer nu till vår andra punkt, att *initiationen döljer en hemlighet och att uppenbarandet av denna hemlighet är nära förestående*. Vad denna hemlighet närmare bestämt är för något, kan jag ännu icke avslöja, men den avser ett särskilt slags energi, som kan införas i ett ögonblick av högsta spänning. Den enda möjliga antydning jag kan göra i samband med denna gåtfulla sak är att säga att den hänger nära samman med det ”bländande ljus” som Saulus av Tarsus såg på vägen till Damaskus och det ”bländande ljus” som beledsagade utlösningen av energi från atombomben. Det ”bländande ljus”, som alltid beledsagar verklig omvändelse (en händelse, som när den är sann och verklig alltid är sällsynt och plötslig) och som framvisas hos alla de Väsen som lämnat det mänskliga medvetenhetsstadiet bakom sig – allt enligt de grader De nått – och det ljus som frigöres genom atomens klyvning, är ett och samma uttryck, ehuru på olika medvetenhetsstadier, och sammanhänger avgjort med initiationens processer och effekter. Detta säger er ingenting, förrän ni genomgått vissa erfarenheter, som invigda gör. Det är icke lätt för den genomsnittliga aspiranten inse att de successiva stadierna på vägen anger en framskridande förmåga att ”taga emot Ljuset”. När aspiranten i den nya Åkallelsen beder: ”Låt Ljuset stiga ner på Jorden”, åkallar han något som mänskligheten kommer att lära sig att handha. Detta hör till sådana ting, för vilka världens lärjungar måste börja förbereda människo-släktet.

Alla dessa planetariska utvecklingsresultat är behäftade med risker, och i synnerhet gäller detta mänsklighetens upptagande av ljus – i världsvid skala – med åtföljande reflexverkan på de tre undermänskliga rikena. Intet av det som påverkar mänskligheten eller stimulerar den till framsyftande aktivitet sker utan ofrånkomlig inverkan på de tre lägsta naturrikena. Glöm ej! Mänskligheten är makrokosmos för denna tredelade lägre mikrokosmos.

Såsom ni väl anar, kan detta vara en av initiationsprocessens [328] hemligheter. ”Upptagandets princip” framstår såsom ett av de ämnen, som mellan initiationerna skall studeras, förstås och bemästras, ty varje initiation för ämnet ytterligare ett steg framåt. För närvarande är atomklyvnings fysiska verkningar och dess därpå följande *konstruktiva* bruk det problem som omedelbart ligger framför den nutida vetenskapen, och detta (vill jag påminna er om) är nu ett *exoteriskt* problem. Dess bruk eller motsvarande bruk på esoteriska nivåer förblir alltså en av initiationens hemligheter.

3. Jag uttalade såsom vår tredje punkt att *varje initiation anger en närmare delaktighet i det hierarkiska livets alla former*. Inser ni i någon mån vad detta uttalande innebär? Jag behandlar en sak, som icke endast har en djup betydelse utan även avser ett viktigare prov. Vår hushållning med planetens resurser har en andlig eller högre motsvarighet i Hierarkin. Det man delar med andra bör vara något värdefullt, och man bör dela med sig av det, om rättvisa skall skipas, och främst dela med sig av de värden som är livgivande. Vad jag här syftar på är att dela med sig av alla reaktioner, alla inställningar, allt slags visdom, alla problem och svårigheter och begränsningar, så att de blir konstruktiva i gruppens bemärkelse och upphör att vara destruktiva. Intet destruktivt får förekomma i någon Ashram, men lärjungar kan använda ashramisk kraft på destruktivt sätt i sitt arbete och i de tre världarna. Detta är icke lätt att förstå. Måhända kan jag göra det klarare för er, om jag påpekar att denna delaktighet innefattar en fullständig kunskap om Ashramens alla medlemmars alla personlighetsreaktioner, det vill säga reaktioner hos alla dem som bereder sig för de lägre initiationerna och således befinner sig under en viss grad. Det finns intet hemligt, som icke skall komma till kännedom, och ni kan förstå att upptäckten av att detta är ett faktum utgör ett större prov för alla lärjungar. Det finns i en lärjunges medvetenhet ingenting, som icke kan telepatiskt uppfattas av Ashramens alla övriga medlemmar, som nått samma grad av utveckling eller högre, ty det är en lag att det större alltid kan omfatta det lägre.

Jag önskar att de studerande beaktade detta faktum med större intelligens och närmare uppmärksamhet. De torde då komma till [329] insikt om att deras begränsningar avgjort utgör ett problem för de mindre begränsade. Den tid är inne, då kandidater för intagande i en Ashram och senare för initiation måste inse att deras begränsningar, deras förhållandevis futtiga åsikter och deras inskränkta hållningar är hinder för Ashramens framåtskridande. Om delaktighetens princip har någon som helst betydelse, är dessa påpekanden av stor vikt och i högsta grad värda beaktande. Ett exempel på detta kan ses i hur denna grupp svarat på det arbete jag under åren bett er att utföra. Några få av er har svarat och gjort uppoffringar och arbetat hårt för att främja triangelarbetet, att sprida Åkallelsen och att hjälpa till i arbetet med den goda viljan, men det är en mycket liten minoritet. De övriga har antingen visat intellektuellt intresse men ej kunnat göra de erforderliga uppoffringarna eller vägrat att sätta huvudsakerna främst, så att bisaker upptog dem. Denna begränsning, såsom ni nog kan inse, har hindrat genomförandet av de ashramiska planerna, och de som helhjärtat arbetat (och de vet att jag vet vilka de är) har behövt delta – med smärta och bedrövelse – i begränsningen. Jag har ofta yttrat att lärjungen vid inträdet i en Ashram lämnar personligheten bakom sig och inträder såsom en själ. Det jag uttalat i det närmast föregående stycket motsäger på intet vis detta faktum. Det måste emellertid ihågkommas att en lärjunge har blivit det han är såsom resultat av sin personlighets strävan, sin kamp i de tre världarna och sin grad av andlig utveckling. Även om han kan lämna sin personlighet med dennas fel och problem bakom sig, anger han således klart för sina medlärjungar och för dem som är mer framskridna än han själv är exakt vad det är som brister i hans utrustning, hur långt han kommit i evolutionen och vilket stadium i lärjungaskapet han uppnått. I detta sammanhang rekommenderar jag för omläsning allt som sagts rörande lärjungaskapets sex stadier i *Lärjungaskap i den nya tidsåldern, volym I*. Det material som där ges är av stor betydelse här.

I förstörstone kanske lärjungen har föga att dela med sig av, ger i stället äldre lärjungar anledning att registrera mycket, som de måste överse med och motverka. De måste även reglera den energi som träffar den [330] nyinträdde lärjungen, så att den anpassas till hans utvecklingsnivå och till hans stråle och egenart. Gruppen av de lärjungar inom Ashramen, som har nått samma grad av utveckling som den nye lärjungen, verkar såsom skyddsgrupp, och detta gäller oavsett graden, *vad högre inkommande energi beträffar*. När en lärjunge är tillfälligtvis förvirrad, blir detta skydd särskilt nödvändigt, och i de fall det i en lärjunges liv förekommer självbedräglighet, utgör denna en verklig påfrestning för lärjungekamraterna. De måste då dela belastningen och samfällt åtaga sig skyddet. Detta är icke Mästarens uppgift, men den utföres under Hans intresserade och visa ledning.

Denna ashramiska delaktighet är en av lärjungaskapets stora kompositioner. Genom denna kan ytterligare tillfört ljus "esoteriskt uthärdas". Jag vill att ni begrunder denna utsaga. Stor förenad styrka kan sättas in på tjänandet av Planen, och den esoteriska innebörden av orden "min styrka är styrkan av tio män, ty mitt hjärta är rent" kan då fattas. Ashramens fulländade styrka (symboliserad med talet tio) kan den lärjunge tillgå, vilkens renhjärtenhet satt honom i stånd att tränga in i Ashramen. Hans kunskap förvandlas snabbare till visdom, när hans intellekt underkastas påverkan av den högre förståelse De äger, med Vilka han är förbunden. Stegvis börjar han bidra med sin egen andel av ljus och förståelse till dem som nyss inträtt och till dem som är hans likar.

En Ashrams styrka, tillgänglighet och användbarhet är helheten av allt som dess medlemmar kan bidra med, därtill det som de medlemmar, som nått över tredje initiationsgraden, kan "importera" från ännu högre källor eller Mästarna i Ashramen kan vid behov göra tillgängligt. Studerande är benägna till tron att en Ashram inom sig har en enda invigd av femte graden (det vill säga mästartegraden). Detta är sällan fallet. Det finns vanligen tre "samarbetande Mästare" i varje Ashram, med en i triangelns spets. Han verkar såsom Ashramens Mästare och svarar för lärjungarnas beredande för initiation. Ofta finns även "anslutna Mästare", i synnerhet under de

cykler, då snabbinitiation förrättas, såsom fallet är [331] i dag. Det finns även Mästare, som bereder sig för sjätte initiationen.

Detta att ”dela med sig” innefattar icke det som vanligen menas med att ”dela med sig av bekymmer”. Personlighetens svårigheter och personlighetens problem släpps icke in i en Ashram. I denna erkänns endast begränsning och ofullkomlighet i evolutionen (begränsning i själens uttryck såsom tecken på den grad eller det stadium i sitt lärjungaskap medlemmen uppnått). Men om lärjungar agerar eller reagerar på sätt, som medför angrepp på Ashramen, erkänns detta naturligtvis, men dylikt sker lyckligtvis mycket sällan. Det kan bli vanligare, när den andliga inspiration, som mänskligheten nu vederfares, får till verkan att lärjungar i långt större tal sätts i förbindelse med Hierarkin. I det fall, vari en lärjunge öppnat en dörr för angrepp på en Ashram – och detta har, såsom ni vet, skett med min Ashram – består lärjungarnas samfälliga arbete i att ”försegla dörren” mot det hotande onda, att draga undan den tillit, som vanligen visas även en vilsegången lärjunge, men samtidigt stå fasta i kärlek vid hans sida, tills han insett vari han felat och själv har vidtagit de åtgärder han måste vidtaga för att hejda det onda han bär ansvaret för att ha låtit uppstå.

Det måste ihågkommas att intet av detta rör sig om något av en personlighet eller individ riktat angrepp på en Ashram. En enskild människas förhållandevis svaga ansträngningar är fruktlösa och påverkar inte Ashramens medvetna liv. Det onda som utlöses måste härröra från en grupp, ehuru det utlöses genom en enskild lärjunge. Detta är en helt annan sak. En lärjunge kan göra detta genom att missbruka det lägre mentala och dess förmåga att rationalisera, som kan göra svart till vitt och bevisa att gott uppsåt blir till ont riktad energi. Eller lärjungen kan under självbedräglighetens påverkan släppa in det onda, återigen förutsatt att det är något ont som härrör från en grupp. På dessa sätt låser lärjungen upp dörren och släpper in det onda från någon grupp. Såsom exempel kan anföras att den skada H.P.B. i sin tidigare inkarnation såsom Cagliostro vållade Mästaren Moryas Ashram först nu är stadd i avtagande och att den i sina [332] vidare verkningar drabbade hela Hierarkin. Det försök till skada, som riktades mot min Ashram, har varit lättare att avvärja, och den källa till hat det representerade misslyckades i sitt försök på grund av sitt allmänna dåliga anseende. Det har avvärjts med kärlek och förståelse, något som icke är lika lätt att göra mot ett av första strålen präglad anfall.

I en Ashram råder således delaktighet i följande avseenden:

- a. Delaktigheten i individuell begränsning men icke i individuella problem eller personlighetens svårigheter.
- b. Delaktigheten i den ”esoteriska projektionens konst”. Denna innefattar två slags aktivitet: begränsade lärjungars skydd och Ashramens skydd för försök till angrepp eller intrång.
- c. Delaktigheten i tjänandet av Planen, en delaktighet som leder till handling i de tre världarna.
- d. Delaktigheten i det ashramiska livet, med allt vad detta innebär, och i de tillfällen som därmed yppas.
- e. Delaktigheten i den stimulans som utgår från Mästarens närvaro och i den undervisning Han tid efter annan meddelar.
- f. Delaktigheten i den tillgång till kraft eller kärlek eller insikt som kommer under någon initiationscykel. Dessa cykler är (för vårt vidkommande) av tre slag:
 1. Initiation av ashrammedlemmar antingen inför Kristus eller inför den Ende Initiatorn.
 2. Initiationer, som förrättas inom anslutna Ashramer och som har en av stråltillhörigheten bestämd verkan.
 3. Initiation i grader högre än den femte. Dessa initiationer ger upphov till vakanser och medför samtidigt ett inflöde av oerhörd makt.

Under den tid dessa cykler pågår, reagerar Ashramens alla medlemmar på ett eller annat sätt. Ingen skrider framåt på vägen utan att skapa en ny relation och bli en bättre överförare av kraft.

g. Delaktigheten i resultaten av särskilda andliga händelser, sådana som: [333]

1. Shamballas riktade uppmärksamhet.
2. Ett inflöde av utomplanetarisk kraft.
3. Någon grads avatars "annalkande" eller riktade makt.
4. All hierarkisk tankes och verksamhets insamling på någon riktad tilldragelse, såsom wesakhögtiden och i ökande mån Kristi fullmånadag eller högtid.

Det förekommer andra tilldragelser, som har en bestämd inverkan på varje Ashram, varvid verkan bestäms av stråltillhörigheten eller av den "ashramiska lotusblommans utveckling".

Varje akt av delaktighet framkallar automatiskt två reaktioner:

- a. Det bildas en spänningspunkt.
- b. Det framträder en krispunkt.

Om dessa skall jag inte breda ut mig, ty jag har givit er mycket därvidlag i andra och tidigare skrifter. När två "energipunkter" (till exempel två lärjungar) sammanföres, bildas ofrånkomligt en spänningspunkt, som kan frigöra energi i tjänandet av Planen. Det framkallar även, allt enligt lärjungarnas utvecklingsgrad, en krispunkt. Det blir icke samma slags krispunkt, när invigda av högre grad är inblandade. I dessa fall resulterar spänningspunkten i en "projektions- och riktningskris", som på intet sätt står i samband med lärjungens liv eller förhållanden eller med hans strävan och förståelse.

4. *Initiationen avser vid denna tid gruppen och icke individen.* Detta är inte en lätt sak att klarlägga för en grupp människor, som alltjämt är så polariserade i sin personlighet att det är kamraternas–medlemmarnas personlighetssida, som ständigt fångar deras uppmärksamhet. Jag säger detta med eftertryck. Strävande lärjungar är långt mer medvetna om andras brister och personlighetsegenskaper än vad Ashramernas mer framskridna lärjungar är. Den framskridna lärjungen kan vara – och är – väl medveten om de fel, brister och icke önskvärda egenskaper som vidlåder andra, med vilka han har [334] att göra, men hans kritiska sinne är icke den bestämmande faktorn, såsom den är hos de flesta av de mindre utvecklade. Hans uppfattning bestäms långt mer av den strävan, den ansträngning och den fasta avsikt aspiranten uppvisar än av dennes personlighets brister. Han uppskattar själens grepp om det lägre jaget främst vad avser hur stadigt detta grepp är. Hans behandling av aspiranten bygger således på denna insikt och icke på någon analys av aspirantens brist på utveckling. Detta är en oerhört viktig sak, ty det är ett dylikt beaktande, som vägleder Mästarna, när de väljer ut en grupp de skolar för initiation. Mästaren bryr sig icke om tillfälliga fel utan om själens grepp och avsikt och om aspirantens *vanemässiga* gensvar på själsenergin, när denna energi insättes. Om själen har ett fast grepp, personligheten uppmärksam och lyssnar och ansträngningen är konsekvent och varaktig från båda hållen – själen och personligheten (och detta är en yttring av åkallelse och gensvar) – kan Mästaren börja skola denna grupp.

Detta är nödvändigtvis en långsam process, från den fysiska världen betraktad, men i de högre världarna – där tidsfaktorn icke är avgörande – har detta icke den ringaste betydelse. Mästarna tänker i begrepp av cykler, icke i begrepp av ett individuellt liv. Eftersom ni ännu inte kan göra detta annat än teoretiskt, är det omöjligt för er att förstå detta. Till exempel den erfarenhet min Ashrams lärjungar samlar, deras misslyckanden och framgångar, betraktar jag enligt ett tusen år omfattande cykler. Det ni må ha utträttat i detta liv, utom sådant som varit av en alldeles särskild betydelse, är sannolikt okänt för mig. Om jag väljer att veta det, kan jag göra det, och det gör jag också i de fall, där någon verksamhet har återverkningar på min Ashram eller på en större del av lärjungagruppen.

Låt mig uttrycka det så: den futtiga själviskhet och de enfaldiga små uttryck av fåfänga och irritation som stör er, de ovänliga ord ni kan yttra om eller till andra och den kärlekslöshet eller oriktiga inställning ni kan visa i ert dagliga liv märker icke jag eller någon annan Mästare. Dylikt är er själs ensak. Verkningarna därav träffar någon, som är er släkting, vän eller en

medlem av er grupp i samhällslivet, men de angår inte oss. Likväl är det just [335] sådant, som ni lägger märke till hos andra och som påverkar ert omdöme, väcker gillande eller ogillande, beröm eller klander men ofrånkomligen får er var och en att intaga domarsätet. Där sitter ingen Mästare. När Kristus sade: "Dömen icke, på det att I icke mån bliva dömda", angav han ett sinnestillstånd, vari förståelsen så härskar att aspiranten inte längre berömmar eller klandrar. På grund av denna allmänna inställning inom hans mentala sätt att betrakta människorna kan han få bli en fullvärdig medlem av en Ashram.

Om ni begrundar de många uppenbara misslyckanden, som förekommit i mitt försök att bilda en yttre grupp ansluten till min Ashram och som framställts i boken *Lärjungaskap i den nya tidsåldern*, kan ni nog undra varför i all världen jag valde en dylik grupp människor och varför jag valde att göra mig medveten om deras tänkande, fel och misslyckanden. Det skall jag säga er.

På grundval av en överblick över ett tusen år, vilken jag (liksom alla Mästare) kunnat göra, visar var och en av dessa människor en bestämd själsavsikt, de är alla i sitt personlighetsliv avgjort inriktade mot den andliga världen och reagerar rätt på själens kontroll – även om ibland ganska svagt. Själen har dem i sitt verkliga grepp, och detta grepp har blivit stadigt och ihållande. Trots allvarliga fel och trots uttalade personlighetsegenskaper av oönskad art och trots oriktiga inställningar har därför dessa människor varit och är alltjämt redo för skolning. Deras fel och brister kommer att under själens inflytande försvinna snabbare än ni kan ana – liksom daggen fördunstar under morgonsolens strålar. Mästarnas företag att ersätta den individuella initiationens mödosamma förfarande med gruppinitiation visar sig framgångsrikt, även om det fortfarande befinner sig på experimentstadiet.

Även de "cykler av intresse" eller de perioder, under vilka Mästarna noga ger akt på mänsklighetens *kvalitetsaspekt*, påskyndas. "Uppskattningsprocessen" kommer nu att äga rum vart trehundra år i stället för vart tusende år, vilket hade varit fallet fram till år 1575. Denna förändring kan sägas ha sin grund i den större sensitivitet för andlig stimulans människan visar och i den snabbhet, med vilken hon handskas med sin personlighet. Detta är naturligtvis icke [336] uppenbart för er, eftersom ni iakttar varandra dag för dag. Det är emellertid uppenbart för dem som betraktar mänskligheten med mindre partiskhet, djupare förståelse och under betydligt längre tidscykler.

Resultatet av denna Hierarkins oftare genomförda vaksamhet har framträtt i den tillförsikt, med vilken Mästarna företagit sig att bereda människor för initiation.

Sedan tillståndet att göra detta inhämtats från Shamballa och beslutet fattats, blev vissa ärenden föremål för övervägande. De flesta av dessa torde naturligt nog ligga alltför långt över er uppfattningsförmåga – som har sitt säte i det mentala och i hjärnan i stället för i själen och hjärtat. Det är tydligt att, om initiationen är en till den fysiska världen hörande företeelse, som förutsätter insikt i hjärnmedvetenheten, lärjungarna måste vara i fysisk inkarnation tillsammans, (och därmed menar jag inom de tre världarnas begränsningssfär, de tre världar som är den kosmiska fysiska världens grovfysiska värld) tillräckligt länge för att deras reaktioner i grupp på begreppet gruppinitiation och på varandra såsom deltagare skall hinna provas. En stor del av denna tid måste omfatta liv i fysiska världen, vilket delas gemensamt av alla gruppens medlemmar. Detta behöver icke innebära att de alla lever på samma plats, men det måste innebära likhet i världsliga angelägenheter och civilisation. Denna nödvändighet vad gäller fysiska världen är – som ni kommer att inse – ett prov på individernas integration med sikte på den gruppintegration som följer senare.

Det är detta prov, som jag har genomfört i mitt arbete med er alla i denna särskilda grupp. Det därmed sammanhängande tillståndet består även i de högre världarna efter döden och i medvetenheten hos dem (för närvarande icke anslutna) som alltjämt ingår i den grupp jag valde för experimentet med gruppförberedelse för initiation. Andra Mästare gör detsamma som jag gör. Vi hoppas att under de kommande fem hundra åren kunna föra fram flera dylika grupper

inför den Ende Initiatorn. Alla dessa gruppers medlemmar har genomgått den första initiationen, vilket även har många tusen människor i världen av i dag. Många har genomgått den andra initiationen, i synnerhet de som arbetar i till den femte strålen hörande Ashramer och till den tredje strålen hörande Ashramer, ty dylika lärjungar utmärks för en avsaknad av emotional betoning. [337]

Gruppinitiation har påtvingats Hierarkin genom den hastiga utvecklingen av andlig medvetenhet i mänskligheten, en utveckling som yttrar sig – oberoende av stråltillhörigheten – såsom god vilja. Denna goda vilja skall icke tolkas såsom den sjätte strålens eller den andra strålens oskolade sentimentala aspirant är benägen att tolka den. Den kan antaga många former. Den kan yttra sig såsom offervilja till vetenskapens fromma och hängivelse för den vetenskapliga forskningens resultat för människornas välfärd. Den kan taga gestalt i den till tredje strålen hörande förmågan att anslå stor rikedom för filantropiska eller pedagogiska syften. I intet av dessa fall utmärks lärjungen särskilt för en så kallad kärleksfull natur. Likväl kommer resultaten av deras trägna arbete med vetenskapen eller deras samlande av finansvärldens kristalliserade prana till mänsklighetens hjälp. Det här sagda är svårt att smälta för somliga av er, som anser en yttring av retlighet hos en lärjungekamrat skandalös och ringaktar finansmannens bemödanden och gör bådaderna med en känsla av egen rättfärdighet och förträfflighet.

Det gamla talesättet, ”Vad ont vi göra överlever oss, vad gott vi göra läggs med våra ben i graven”, är esoteriskt sett icke sant. Det onda kan följa en människa i hennes nästa inkarnation, tills hon lärt sig att utplåna det, men det goda människor gör (även med ej alldeles rena motiv) glöms ej utan skrivs in i Hierarkins tideböcker.

Före detta århundrades slut kommer tusenden att stå inför Initiatorn och genomgå initiation i grupp. De kommer att skrida genom initiationens port *tillsammans* och *tillsammans* avlägga sina löften. Denna utsaga gäller första initiationen och andra initiationen. De högre initiationerna kommer att genomgåas individuellt eller i grupper om högst tre initiander. När Mästarna genomgår sjätte initiationen, gör de detta nödvändigtvis ensamma vid ”punkten i mitten” mellan Shamballa och Hierarkin, skenbart övergivna av de båda grupperna, som uppmärksamhet följer förrättningen. Där, i fullständig tystnad och i ett tillstånd av ”avskild enhet”, fattar De Sitt stora beslut. Först då blir De varse den väldiga skara av uppmärksamma andliga vittnen, som avvaktat Deras viljas avgörande.

5. *Initiation avser framtiden och innefattar förutseende.* Återigen måste jag upprepa mig och säga att detta tema eller ämne [338], initiation, är ett av de svåraste att förklara. Varför skulle initiation innefatta förutseende? Detta är den fråga som omedelbart uppstår hos er. Mot denna fråga ställer jag en annan. Vad menar ni med seende eller vision? Jag menar givetvis det seende eller den vision som är sann och därmed förebådar skeenden. Genom alla mystiska och esoteriska skrifter löper liksom en gyllene tråd tanken om seende, om att se en syn eller en vision förverkligas, och därmed väcks denna tanke även hos aspiranten. I hans tänkande förbinds den med insikten om det som ligger innerst i all högt syftande andlig upptäcktsfärd. I de mystiska skrifterna handlar visionerna alltid om det som ligger framför, om det som djupt åstundas. Tanken dras ofta ner till en överdriven emotionalism eller till en yttring av sublimerad sexualitet. De esoteriska skrifterna behandlar visionen ofta såsom en punkt i rörelse framåt mot en steg för steg skeende uppenbarelse av det gudomliga. Hela begreppet är emellertid förhållandevis enkelt.

Varje initiation och varje steg, som bereder för initiation, innefattar seendet av det som är avlägset ehuru uppnåeligt. All vision leder fram till den oerhörda händelse som den sjätte initiationen är, då Mästaren står inför det som för Honom är den slutliga synen inom denna planetariska begränsningssfär. Han fattar Sitt oryggliga beslut på grundvalen av den skådade möjligheten, och genom Sitt gensvar på de sju faser denna kosmiska vision omfattar, anträder Han någon av de sju vägarna. För denna stora ”kris av vision” har alla ringare visioner berett Mästaren. Efter att Han fattat Sitt beslut, finns icke längre någon vision sådan som vi uppfattar

denna terms innebörd. Det råder en faktisk förnimmelse så beskaffad att tidselementet – som yttrar sig i avlägsenheten, avståndet mellan detta och det andra, mellan här och där – försvinner för alltid. Detta är nödvändigtvis en för de flesta människor meningslös utsaga.

För aspiranten, antingen hans mål är lärjungaskapets väg eller någon av de sju vägar som leder bort från den planetariska tillvaro han känner, finns detta, som ihållande förmedlar till medvetenheten två faktorer: [339]

a. En dualistisk förnimmelse av det som uppnåtts och det som ligger framom och skall uppnås.

b. En insikt om de skeenden, vilka, om de erfares, kommer att förena de två till ett enda, större skeende. I detta ingår således icke tiden. Men det är icke tiden, sådan som denna betingas av den mänskliga hjärnans mottaglighet utan tiden sådan som den representerar evolutionens rörelser, som resulterar i en uppnådd ehuru ständigt relativ fulländning.

Ofta har jag sagt er att tiden är medvetenhetstillståndens följd, sådan som denna registreras av den mänskliga hjärnan. Den är således ett fysiskt skeende. Men bakom denna definition ligger en verklig eller sann tid, som den invigde blir i tilltagande mån varse. Karmas stora lag har blott föga uppmärksamats från tidens ståndpunkt betraktad. Ändock är det tiden, som bestämmer evolutionens följd, det evolutionensliga framåtskridandets följd, de karmiska insikternas period och en karmisk cykels ände.

Den vanliga karmaläran (i synnerhet vad gäller tidselementet) har blivit förskräckligt nerdragen genom de alltigenom själviska tolkningar den fick genom dessa tidiga teosofiska lärare, som missförstod och misstolkade H.P.B.'s utsagor. De hade ringa möjlighet att göra mycket annat än att förknippa den med enskilda individers angelägenheter, om de skulle göra allmänheten förtrogen med begreppet. Men icke desto mindre vållade de mycken skada med sina barnsliga uppgifter om tidpunkter och tidsskeden och sina försök att ikläda sig åligganden, som tillkommer någon av Karmas Herrar. Det är alltid svårt att förmedla något verkligt begrepp om karma, eftersom ett dylikt huvudsakligen avser cykler och den följd, vari skeendena i världen löper. Mycket återstår att göra i arbetet med att framställa tiden och medvetenhetens insikt i dessas inbördes sammanhang.

I samband med detta skulle initiationen kunna definieras såsom innefattande tre insikter:

a. Insikt om att en cykel står inför sin avslutning, det vill säga: tillbakablick.

b. Insikten om att en ny cykel förestår, det vill säga: förutseende. [340]

c. Godtagande av initiation eller insikt om att den förekommer, det vill säga: inställningen till det närvarande.

Här har ni med avseende på den invigde en situation, som omfattar det förflutna, det närvarande och framtiden, och i denna framställning av det eviga nuet för den invigdes uppmärksamma ögon och hjärta har ni det som för honom, vid den punkt av utveckling genom initiation, där just han befinner sig, all visions eller alla visioners fullbordan. Detta tenderar till avgjort framåtskridande. Det utplånar det som vanligen menas med karma. Det inför nya och andliga orsaker, vilka i sin tur magnetiskt driver den invigde framåt, tills (vid sjätte initiationen) han "icke längre behöver drivkraft, ty visionen är drivkraften och den andliga magnetismens dragningskraft, sådan denna utövas på vårt planetariska liv". Sålunda kan det esoteriskt uttryckas.

För den invigde (på detta viktiga erfarenhetsstadium) upphör karma. Därmed menar jag att karma – såsom den vanliga studerande uppfattar den – icke längre verkar. Varken god karma, som resulterar i en upplevelse av sällhet, eller dålig karma, som resulterar i en skuld känsla och sammanhänger med övertygelse om synd (såsom den kristna teologin så förfärligt missbenämner det), har längre det ringaste grepp om honom. Manifestationen och lagen för orsak och verkan är sinsemellan förbundna. Där manifestation finns, där måste även denna stora lag, som styr materien och innebor i denna, styra och utgöra formens betingelse. Men Mästaren står fri,

utrustad med kristusmedvetandet. Han använder denna lag men hindras icke av den. Sådan är belöningen för att ha följt visionen: först och främst den mystiska visionen, senare visionen av det förutbestämde valet, av Planen och av det kosmiska rätta tillfället.

Denna sistnämnda trefaldiga vision är något helt annat än mystikerns självupptagna och dualistiska vision. Denna vision ingår i allas vår evolutionsenliga andliga utveckling och har de flesta esoteriska aspiranter bakom sig. Mer om denna högre vision kan jag icke säga, ämnet är alltför svårfattligt. Det omfattar experiment och erfarenhet. Genom båda dessa faser går den invigde och lär sig inse hur futtiga och oriktiga hans tidigare åsikter om och tolkningar av erfarenheten varit. [341]

6. *Tiden är en av initiationens viktigare bakomliggande hemligheter.* Av det här sagda märker ni vilken stor vikt som läggs vid tiden såsom skeende och såsom av verklig betydenhet i den invigdes karriär. Den tid som här avses är tiden såsom den invigde förstår den – fri såsom han är från formens eller materiens kontroll. Det är tiden såsom den betingar hastigheten, såsom den upprättar rytmen, såsom den styr relationerna, såsom den bestämmer valet och fixerar avgörandet: aktivitet, rytm, relation, avgörande! De avgöranden, som den invigde ställs inför, hänför sig *icke* till livet i de tre världarna utan avser reaktionerna på den andliga triaden. Detta är något, som är mycket svårt för er att fatta, emedan ni ännu icke verkligen byggt eller använt antahkarana. Det är *tiden* såsom den öppnar porten till utomplanetarisk tillvaro och såsom den frigör den invigde icke endast från den kosmiska fysiska världen utan även från den kosmiska emotionala världen. Det är med dessa tankar jag måste avsluta min här gjorda utläggning, emedan språket ännu ej har sanningens uttrycksmedel, även om dylika vore fruktbärande och nyttiga även för den framskridna aspiranten.

OM ANTYDNINGAR

Esoterikstuderande hemfaller ofta åt tron att en antydan är så noggrant beslöjad och så omsorgsfullt dold att den kan utrönas endast efter mycket ihärdigt sökande. Så är icke fallet. En antydan är vanligen alldeles uppenbar och bör så vara. Dess mening, vad avser lärjungens liv, arbete och verksamheter är emellertid den faktor som erbjuder svårigheter och förutsätter noggrann eftertanke. Tag till exempel det uppenbara i den (på sidan 319) gjorda antydan, vari även de textstycken, där den skulle återfinnas, fanns angivna. Den antydan, som det är meningen att ni skulle taga till vägledning, återfinns i orden om att lärjungen måste "... känna igen den antydan som hänför sig till den punkt som han nått i medvetenhetsutvecklingen ... Min enda ansträngning i dag består i att ange förhållandet mellan initiation och uppenbarelse."

Fyra ideer framstår för lärjungen, när han studerar denna antydan:

1. Igenkännandeav vad?
2. Den punkt som han nått i medvetenhetsutvecklingen vilken är denna punkt? [342]
3. Initiationvilken?
4. Uppenbarelseåterigen: av vad?

Något, som ni alla är benägna att glömma, när ni febrilt jagar antydan, är att det är *en antydan för den sökande lärjungen*. Den äger inte allmän tillämpning, såvitt min avsikt angår, utan måste innehålla något, som envar av er behöver för att taga nästa steg framåt under det år som följer, sedan ni mottagit undervisningen. Har ni betraktat det i denna belysning?

Ni har nu sex antydningar, som kan sammanfattas för er i form av frågor, som ställs till er individuellt och till ingen annan. De förutsätter ert eget tränga arbete, er förståelse och ert svar:

1. Hur har jag såsom lärjunge till D.K. bidragit till arbetet med att förmå Hierarkin att genomföra vissa nödvändiga förändringar vad avser uppgiften att påverka mänskligheten?

Detta torde förutsätta ett livsuttryck av stor kraft.

2. Börjar viljeaspekten i mitt liv framkalla situationer, som sammanhänger med den hierarkiska Plan, som jag – såsom lärjunge – måste följa?

Detta torde förutsätta omsorgsfullt byggande av antahkarana.

3. På vilket sätt har jag samarbetat med Planen för att ha ”modifierat, kvalificerat och anpassat den” att motsvara det behov jag ser?

Detta torde förutsätta omsorgsfullt samarbete mellan själen och personligheten.

4. Har jag, alltmedan jag arbetar, en tilltagande vision av gudomlig avsikt och vet jag i praktiskt avseende mer än jag förut gjorde?

Detta torde förutsätta esoterisk lydnad i dennas verkliga mening.

5. Arbetar jag efter ett inre program och är mina tankar och verksamheter rätt inriktade?

Detta torde förutsätta lärjungens dubbla liv och riktiga inriktning. [343]

6. Igenkänner jag i den skolning i livet jag får de steg som förbereder för initiation och möjligheten av förestående uppenbarelse?

Detta torde förutsätta ständig ashramisk kontakt.

Dessa *antydningar* är således avsedda för vägledning till lärjungen under skolning. Formlerna har en vidare innebörd och avser gruppen, Ashramen, Hierarkin och dem som arbetar med Planen på livets insida och utsida. Syntesen av den undervisning eller den skolning som ges är något ni icke skall förbise. Enheten, individen, och delen betraktas alltid i förhållande till en expanderande och inklusiv helhet. Lärjungen måste kunna registrera och gensvara praktiskt på de större andliga lagar som intar deras plats som har övervunnits. I denna sista mening har jag givit er den sjunde antydning.

Det är genom en antydning, som Mästaren i någon särskild grupp förmedlar till en lärjunge Sin önskan för lärjungen. I gångna tider var antydning uppenbar och angavs klart såsom sådan av Mästaren. I dag är på grund av människans större andliga uppfattningsförmåga antydning alltjämt uppenbar men insatt i gruppundervisning, som meddelas icke individen utan en Ashrams medlemmar på ett visst utvecklingsstadium – såsom fallet är med er alla, som mottar denna undervisning.

Ni har nu sju antydningar, som kan tolkas på två sätt, så som de mottas av individen och bestämmer gruppen. Det är med den aspekt, som avser individens mottaglighet, ni bör befatta er, ty ansträngningen att tillämpa dessa sju antydningar i ert dagliga liv av tjänande kommer att skola er i min Ashrams tekniker.

FORMLERNA

Min avsikt i denna undervisning är icke att ge er en formel. De fem ni redan fått har ni alla fortfarande lämnat utforskade [344] och oförklarade. Ni har – på ett eller två undantag när – underlåtit att ägna dessa viktiga skapelseprocesser er tanke eller ert studium. Vill man fatta dessa gåtfulla framställningars innebörd, måste man göra bruk av den skapande fantasin. Man måste minnas att dessa ord, symboler och former har ett samband (ett fortskridande samband) med den initiation, för vilken lärjungen beredes. De har karaktären av nycklar till en dörr, och när de rätt fattas, förstås och brukas, sätter de lärjungen i stånd att fordra inträde på grundvalen av det effektiva skapande arbete han uppvisat. De visar även (och jag vill att ni noga märker detta) att varje initiation är beviset i lärjungens liv på att han lyckats fatta *någon stor gudomlig idé*.

I de fem formler som delgivits er har ni fått fem gudomliga ideer. De var skenbart och ytligt betraktade bekanta, men var och en gömde en djup och dold innebörd. Var och en av dessa fem ideer styr någon av de fem initiationerna, men jag har icke givit dem i deras rätta ordning. Det är er sak att bestämma denna ordning. Jag har icke för avsikt att ge er denna, och ni har intet behov av att mottaga fler av dessa formler. Jag skall emellertid i senare undervisning taga upp var och en av dessa yppersta, styrande ideer till behandling och söka ge er initiatisk insikt i deras esoteriska innebörd.

Ni har märkt att dessa formler, sådana som jag givit er dem, har ordnats i två olika grupper. Jag nämner detta, eftersom dessa grupper framgår av den allmänna texten och att ni måhända

ej har med urskillningens bruk uppfattat dem. I den ena gruppen har ni fem formler angivna, som var och en avser ett viktigare styrande begrepp. Dessa begrepp är gudomliga ideer, nerdimensionerade till mänskliga tankeformer, och vart och ett av dem bestämmer vår Planetlogos' arbete. De är så alltomfattande att lärjungen ej kan göra mycket åt dem annat än *känna* sig vara en oskiljaktig del av dem – från vilka han inte får och inte kan avskilja sig.

Den andra gruppen är icke tillnärmelsevis lika viktig men är nog av större praktisk nytta. Om [345] lärjungen mediterar djupt och koncentrerar sin tanke på den, bereds han för en djupare förståelse av den första gruppen gudomliga ideer. De fem formlerna innehåller tillsammans en sjätte, som jag icke kommer att ge er, ehuru jag här hänvisar till den. Den andra gruppen formler är följande:

Formel I Avser integration i en Ashram. Gruppkänsla. Självedräglighetens upplösning genom ljus.

Formel II Handlar om inrättning. Uppenbarelse av gruppens antahkarana. Verkligheten uppenbarad såsom varande en aspekt av intellektet.

Formel III Handlar om förändringar i själnaturen. Tid och rum. Det eviga nuet eller odödligheten.

Formel IV Handlar om livsaspekten. Avser energicirkulationen och således skapelseprocessens tillvägagångssätt.

Formel V Handlar om den första aspekten, om viljan. Står i samband med det gudomliga ändamålet. Shamballa.

Formel VI Avser döden. Förstörareaspektens uppbyggande arbete. Zodiakepokernas och andra cyklers "gång".

Denna sjätte formel är en härledning från de fem andra. Jag har i denna undervisning behandlat de viktigare formuleringarna. De ringare kan betraktas såsom erhållna, när formlerna tolkats enligt den första och den tredje metoden, medan den viktigare gruppen av ideer tolkas med den andra och den fjärde metoden. Detta är viktigt för er att hålla i minnet.

UPPENBARELSEPUNKTER

Man får inte glömma att allt som här meddelas är bestämt förbundet med initiation. De uppenbarelser som delges (varav tre redan angivits) avser den invigde och hans arbete, såsom det drives framåt alltifrån den stund [346], vari en initiation har genomgåts. Livet är för alla människor överallt fullt av uppenbarelse, insedd eller oinsedd. Man kan säga att det ej finns mycket annat, ehuru de flesta av dem är av ringa betydelse, om de icke ses i sitt *inbördes sammanhang*. De kan snarare betraktas såsom bildande ett "uppenbarelsefält" eller medvetenhetsområde, på vilket fem huvudsakliga uppenbarelser en gång skall skådas, fattas och förstås. De är den substans som inom sig har detta levande något, som kan framkalla det "upplysta gensvar" den invigde framvisar, när han själv lärt sig att alstra de fem uppenbarelsepunkterna. Dessa fem punkter (som jag skall ange) får inte sammanblandas med de fem initiationerna. De hänger förvisso samman med dessa, men insikten om deras rätta ordning utgör i sig en uppenbarelse, och ingen av dem kan ni särskilt förknippa med en bestämd initiation. Man kan egentligen säga att alla fem hänför sig till varje initiation, varvid de ger fem aspekter av gudomlig aktivitet, allt eftersom den invigde förmår mottaga och bära detta. Dessa har karaktären av fem sätt eller tekniker i det arbete den invigde i framtiden skall utföra mellan initiationerna. Det citat ur *Den Gamla Kommentaren* som anföres på sidan 308 kan betraktas såsom en nyckel till hela tekniken.

Det är emellertid en teknik, som formulerats av den invigde själv och icke någon, som ålagts honom inom en Ashram eller av den vakande Mästaren. Alla dessa uppenbarelsepunkter avser även skapelsens tekniker och anger för Mästaren vad slags karaktär det skapande arbete antar som Han lagenligt, allt efter stråltillhörighet och i förhållande till någon av de sju vägarna, till slut kommer att utföra.

Hela detta ämne är alltför invecklat för att nu kunna avhandlas mer än antydningssvis. Det allmänna ämnet har jag behandlat i fyra grupper av tankar eller fyra grupper av framställda ideer. Även om jag inser att jag upprepar sådant som tidigare givits, måste jag för klarhetens skull rikta er uppmärksamhet på dem ånyo:

1. *De fem uppenbarelsepunkterna*. Tre av dessa har redan givits: [347]
 - a. Energi Tanke Riktande energi.
 - b. Vilja Uttryck Uppoffring.
 - c. Monad Universalitet Utomplanetariskt ljus.
2. *Sätt att tolka uppenbarelsepunkterna*:
 - a. Det mentala, esoteriska, andliga, hierarkiska och till triaden hörande sättet, som uppenbarar fakta.
 - b. Den femfaldiga innebörden, såsom denna bestäms av den särskilda initiation som genomgås.
 - c. Den invigdes därpå följande reaktioner, som påverkar hans dagliga liv, tjänande och ashramiska verksamhet.
 - d. Den grodd, det frö, den nyckel eller den inneboende åkallande makt som framträder, när de tre förut nämnda grupperna av sätt har tillämpats. Denna makt skall sedan utnyttjas.
3. *De inre, subjektiva teknikerna*:
 - a. Den "framskridande ljuspunktens" stadium.
 - b. Det stadium, på vilket ljusets makt riktas rätt.
 - c. Det stadium, på vilket det andliga gör sin verkan.
4. *Den yttre, objektiva tekniken*:
 - a. Penetration.
 - b. Polarisation.
 - c. Precipitation.

Ni kan således se hur bestämt alla de ovan nämnda processerna innefattar en planerad skapande verksamhet. Dessa ideer är emellertid icke sådana, som den oinvigde aspiranten kan använda. Det förståelsefulla bruket av dessa tekniker är helt och hållet inskränkt till sådant skapande arbete som utföres i enlighet med Shamballas ändamål och icke i enlighet med den hierarkiska planen. De ovan nämnda olika stadierna i den fyrfaldiga processen markerar till sist Mästarens insikt om det gudomliga ändamålet. Det visas även hur detta ändamål uppenbaras i fem stadier, vilket dessutom förutsätter två slutgiltiga uppenbarelsor av större betydelse.

Ett av de sätt att tänka, som det är högst nödvändigt att inskräpa hos framåtskridande och framskridna lärjungar, är det "initierade tänkandet". Detta innebär tänkande, som genomföres på alltigenom abstrakta nivåer och således innefattar tänkande, som är fritt från själens betingning eller från det lägre mentals [348] kristalliseringar. Det är väsentligen i triaden utfört tänkande och registreras i hjärnan först när antahkarana i någon mån är utbyggt och det finns en viss direkt förbindelse från den andliga triaden till hjärnan hos personligheten.

Jag framhåller här detta, eftersom *den fjärde uppenbarelsepunkten* avser den invigdes plötsliga insikt om den makt ändamålet äger, sådant detta uttrycks i skapelsen, därtill en parallell insikt om att skaparförmågan – för Mästaren – uttrycker allt det för vilket Han skolats. Den är samtidigt den lägsta av de tre möjliga insikterna rörande det gudomliga ändamålet. De övriga har ingenting att göra med skapelse inom den planetariska begränsningssfären utan avser faktorer, som sammanhänger med det gudomliga tänkandets genomförande. Jag vet inte hur jag annars skall uttrycka dessa djupa och svårfattliga verkligheter – svårfattliga, emedan den lämpliga mekanismen för deras begripande ännu inte skapats av lärjungen. Vi kan därför formulera denna fjärde uppenbarelsepunkt såsom följer: Ändamålet är i sig blott en energi, som frigöres inom Rådskammarens gränser. Där måste den taga gestalt. Bakom den skymtar det som framkallat den.

Jag vill bedja er att djupt fundera på denna avdelning, som vi kallat Uppenbaresepunkter. Dessa är sidor av den skolning som ges den invigde. De är även – på ett högre varv i spiralen – den esoteriska motsvarigheten till eller högre meningen av orden: ”Såsom en människa tänker i sitt hjärta, sådan är hon.” I den invigdes fall är dock hjärtat endast en av de betingande kontaktpunkter, genom vilka den ”framskridande ljuspunkten” kan komma.

Det är kanske en något ny tanke för er såsom trägna esoterikstuderande att det finns en viktigare uppenbarelse – något alldeles nytt och oförutsett – inneboende i situationen, när en kandidat till initiation står inför Initiatorn.

En begrundan av de tre uppenbaresepunkter som redan givits kan visa er hur djupt det förhandenvarande mysteriet är med avseende på var och en av dessa punkter. Det mysterium, som ögat och dess förhållande till ljuset utgör (i esoterisk mening), är mycket stort, och likväl vet ingen studerande, hur flitig han än må vara, någonting därom. Mina bröder, när till exempel det [349] tredje ögat, det inre ögat och monaden försätts i omedelbar inrättning med ”Guds eget öga”, så att det som Planetlogos ser kan (åtminstone) delvis uppenbaras för den invigde, vem kan då säga vad denna uppenbarelse ger för resultat och inlysning? När viljans sanna natur fattas och genom initiation (den nödvändigtvis högt utvecklade) personlighetens egenvilja, själens vilja (såsom framvisad av aktiviteten i kausallotusens högsta bladkrets), atma, yttrande sig såsom andlig vilja, och Sanat Kumara bringas i direkt inrättning, vem kan, återigen, förutsäga vad som då uppenbaras? När vidare (såsom antydde på sidan 313) det konkreta eller lägre intellektets myriader tankeformer ses såsom illusion och det lägre intellektet, kausallotusens kunskapsblad, det abstrakta intellektet och buddhi eller det rena förnuftet alla bringas till inrättning med Karmas Herrar i ett omedelbart förhållande och på sätt, som innebär att karma i de tre världarna upphört, vem kan förutsäga vad den då följande uppenbarelsen har för beskaffenhet? Inrättningen är nyckeln till alla dessa djupt andliga skeenden.

Det är dessa ideer som måste uppstå, när den verkliga esoterikstuderanden griper tillfället att göra insikten och avgjort och medvetet bereder sig för uppenbarelsen. Det kommer att bli tydligt för er att de uppenbarelsen jag avhandlar sker såsom resultat eller följd, när den invigde står inför den Ende Initiatorn och först när den invigde föres fram av Kristus. De tidigare initiationerna må ha sina motsvarande uppenbarelsen i enlighet med den stora analogilagen, men de är till sin natur en illusion av en mycket hög grad. De har illusionens karaktär och förutsätter (hos den invigde) insikten om att de blott höljer en yttersta möjlighet, för vilken han måste arbeta och vänta.

Översättning av Alice A. Baileys bok *Discipleship in the New Age*, volume II, ss. 276–349.

Noter

I detta avsnitt av vår översättning har inom hakparenteser, [], angivits de ställen i texten, där i engelska originalet en ny sida börjar och denna sidas nummer; detta på grund av att texten numera återkommande hänvisar till sådant som förut sagts och på vilken sida det sades.

Sidan 3

”chelans uppvaknande” – chela betyder ”lärjunge”. (Nyindiskt ord.)

Sidan 4

”det konkreta, lägre mentala” – det mentala i trängre mening, alltså icke innefattande det kausala, avses: 47:4-7.

”verksam liv i fenomenvärlden i dag” – med ”fenomenvärlden” menas fysiska världen.

Sidan 5

”om en riktig relation mellan det abstrakta och det konkreta tänkandets respektive områden” – ”det konkreta tänkandet” avser, såsom redan sagts, det mentala i trängre mening, 47:4-7; ”det abstrakta tänkandet” avser kausalmedvetenheten, 47:1-3.

Sidan 6

”Den invigde verkar från sin plats på denna inre sida. På initiationsprocessens tidiga stadier arbetar han i *meningens värld*. Efter tredje initiationen arbetar han medvetet i *orsakernas värld*, tills han är framskriden nog att arbeta i *varats värld*.”

”Meningens värld” betyder mentalvärlden (47:4-7), ”orsakernas värld” kausalvärlden (47:1-3, det latinska ordet *causa* betyder orsak), ”varats värld” essentialvärlden (46).

Sidorna 6-7

”Det är denna formel, som – vid tredje initiationen – frambringar förklaringen,” Förklaringen såsom gnostisk symbol avses; annat namn på densamma: transfigurationen. Se Laurencys *De vises sten* 2.33.4; *Livskunskap Ett* 2.7.20, 3.3.3 och 3.3.4; *Människans väg* 5.45.15, 7.19.9 och 7.19.10. Bibeln: Matteus 17:1-8, Markus 9:2-13, Lukas 9:28-36. I Bibelns skildringar av detta föreligger skillnader mellan svenska officiella bibelöversättningar av äldre och yngre datum. I den yngsta översättningen, den av år 2000, brukas icke orden ”förklaring” eller ”förklaras”; där står att ”Jesus förvandlades” och att detta skedde på ”härlighetens berg”. I äldre svenska bibelöversättningar (de av år 1917 och 1703) står att ”Jesus förklarades”, det vill säga att hans gestalt och även hans klädnad blev lysande, och att detta skedde på ”förklaringsberget”: ”Och vardt förklarad för dem; och hans ansigte sken som solen, och hans kläder voro hvit som ett ljus”, såsom det står i bibelöversättningen av år 1703. Orden ”förklara” och ”förklaring”, såsom de brukas i detta sammanhang, skall alltså icke förstås i den vanliga betydelsen av att förklara, utreda, förtydliga något för någon.

Sidan 7

”Dzyans stanser” eller Dzyans symboler, utförligt behandlade av H.P. Blavatsky i *Den Hemliga Läran*. Se *Kunskapen om verkligheten* 3.3.31, *Människans väg* 8.25.3, *Livskunskap Tre* 2.21.10.

Sidan 8

”han anträder den högre evolutionens väg”.

Det mål, som uppsatts för medvetenhetsevolutionen inom vårt sjuklot, är bland annat att nuvarande människomonader före sjuklotets avveckling efter den sjunde eonen skall ha blivit 45-jag. De människomonader, som dessförinnan når utöver detta kollektiva mål, sägs därmed anträda den högre evolutionens väg, som alltså begynner med förvärvet av 44-medvetenhet.

”Enligt denna offrandets lag måste Sanat Kumara (för att uttrycka tanken esoteriskt) ’vända den Centrala Andliga Solen ryggen’ ...”

Med ”den centrala andliga solen” avses dels solen i värld 43, dels solen i världarna 29–35. Undantagsvis har en esoterisk symbol eller ett symboliskt uttryck bara en betydelse.

”intill Dagen var med oss” – ”dagen var med oss” är ett esoteriskt uttryck, som avser den större aktivitetsperiodens, manvantarans, avslutning inför den omedelbart därefter följande passivitetsperioden, pralayan. Uttrycket, som används i den gammalegyptiska *De dödas bok*, utreds av H.P. Blavatsky i *Den Hemliga Lära*n.

Sidan 9

”återvändandets väg” betyder evolutionen.

Sidan 10

”Denna väg leder människan *bort* från den kosmiska fysiska världen till den kosmiska [292] emotionala världen.”

Med ”kosmiska fysiska världen” menas världarna 43–49 och med ”kosmiska emotionala världen” (engelska originalet säger ”cosmic astral plane”) menas världarna 36–42.

Sidan 11

”Jag har annorstädes inskräpt hos er att monadens tillstånd av vara intet har att göra med det som vi kallar medvetenhet.”

Med ”monaden” menas tredjetriaden och monaden såsom centrad i denna. I stället för att förneka medvetenhetens universella existens är det enklare säga att medvetenheten yttrar sig radikalt annorlunda i var och en av de 49 atomvärldar som utgör kosmos.

”det andliga ögats ändamål och sätt att arbeta i intuitionens ljus” – essentialmedvetenheten (46) avses.

”människans fenomenvärld i de [293] tre världarna eller ens själens värld” – ”de tre världarna” är fysiska världen, emotionalvärlden och mentalvärlden, ”människans fenomenvärld i de tre världarna” är fysiska världen och ”själens värld” är kausalvärlden.

”vilka endast invigda över tredje graden kan begrunda”.

Med tredje gradens invigda menas kausaljag.

Sidan 12

”Detta kommer att innefatta studium av människans konstitution och dennas lägre och högre tredelade naturs förhållande till gudomens tre aspekter.”

Människans konstitutions lägre och högre tredelade natur avser de tre triaderna. ”Gudomens tre aspekter” är de tre livsaspekterna – viljan (rörelsen, kraften), medvetenheten och materien. I var och en av de tre triaderna är den högsta enheten (43:4, 45:4 och 47:4) särskilt uttryck för vilje-, rörelse- eller kraftaspekten, den mellersta enheten (44:1, 46:1 och 48:1) särskilt uttryck för medvetenhetsaspekten och den lägsta enheten (45:1, 47:1 och 49:1) särskilt uttryck för materieaspekten.

”Ni märker att jag alltmer och med er alla framhåller människans väsentliga tvåfald och icke hennes tillfälliga trefald.” Med ”människans trefald” menas människomonadens tre triader (47:4, 48:1, 49:1; 45:4, 46:1, 47:1; 43:4, 44:1, 45:1). Av dessa tre triader är i monadens

medvetenhets- och viljeexpansion i de högre solsystemvärldarna endast förstatriaden (47:4, 48:1, 49:1) och tredjetriaden (43:4, 44:1, 45:1) oundgängliga. Såsom fulländat 45-jag och därmed begynnande tredjejag (monaden centrad i tredjetriaden, i dennas 45-atom), kan monaden undvara andratriaden. Den ”väsentliga tvåfalden” avser alltså förstatriaden och tredjetriaden. Se vidare *Ljusteknikens grunder*, 7.26.10 och 7.26.12.

Sidan 17

”deras inträde i orsakernas värld och deras utträde ur verkningarnas värld”.

Med ”orsakernas värld” menas kausalvärlden (47:1-3), med ”verkningarnas värld” menas de tre lägsta världarna (47:4–49:7) såsom en enhet betraktade.

Sidan 18

”ett av de sinnen som är nya vad avser erfarenhet och experiment men som ligger potentiellt hos varje människa.” – Engelska originaltexten säger ”... ligger latent hos varje människa.” A.A.B. sammanblandar ofta orden ”latent” och ”potentiell”. ”Latent” avser rätteligen allt sådant, som en gång varit mer eller mindre dagsmedvetet men sedan sjunkit ner i det undermedvetna; således det ojämförligt mesta av i det förflutna gjorda erfarenheter. ”Potentiell” avser hittills ännu icke förverkligade möjligheter. ”Latent” avser således det förflutna, ”potentiell” det framtida.

”liksom den gjorde för Saulus av Tarsus i den bibliska berättelsen”.

Den bibliska berättelsen ifråga finns att läsa i Apostlagärningarna, 9:e kapitlet.

Sidan 20

”Allteftersom människosläktet når en högre grad av renhet i de tre världarna, kommer detta rena öde att bli i motsvarande mån verksamt.”

”De tre världarna” är, såsom tidigare sagts, de tre lägsta världarna – fysiska världen, emotionalvärlden och mentalvärlden.

Sidan 21

”den invigde – som är i färd med att mottaga uppenbarelse – arbetar utom tid och rum, såsom ni förstår dessa.”

På många ställen i de under Alice A. Baileys namn utgivna böckerna talas om tillstånd i överfysiska världar såsom varande ”utom tid och rum” ”eller bortom tid och rum” utan begränsning eller precisering av ”tid och rum”. Pytagoreiska hylozoiken klargör att tid och rum finns i alla världar men är olika i alla världar; annorlunda uttryckt: tid och rum i fysiska världen skiljer sig från tid och rum i emotionalvärlden, tid och rum i mentalvärlden skiljer sig från tid och rum i emotionalvärlden och så vidare. Uttalandet ”arbetar utom tid och rum, såsom ni förstår dessa” – med andra ord ”... såsom ni fysiska människor i fysiska världen förstår dessa” – är en välkommen precisering. Om tid och rum icke funnes i överfysiska världar, vore i dessa världar ingen förändring och därför heller ingen medvetenhetsutveckling möjlig, eftersom all förändring, medvetenhetsutvecklingen inräknad, sker i tid och även i rum, eftersom den förutsätter existensen av monader och dessas höljen, och monaderna finns någonstans – alltså i något rum – och deras höljen har utsträckning i något rum.

”Ni inser således att den invigde lär sig att från intellektets rike penetrera in i det rena förnuftets rike, och att han där polariserar sig och precipiterar sanningen.” ”Intellektets rike” (engelska: the realm of mind) avser kausal-mentalvärlden (47), såsom en helhet betraktad; ”det rena förnuftets rike” betyder essentialvärlden (46).

”Han har genom livet i de tre världarna lärt sig att penetrera in i intellektets värld, och det lägre, konkreta intellektet har blivit hans verktyg, som integrerar hans personlighet,”

”de tre världarna” är mentalvärlden, emotionalvärlden och fysiska världen, alltså 47:4–49:7; ”det lägre, konkreta intellektet” (the lower, concrete mind) är det mentala (47:4-7) till skillnad från det kausala, ”det högre intellektet” (the higher mind).

”Han har genom meditation lärt sig att kontakta själen, Intellektets Son, Som är han själv, och har i tiden identifierat sig med denna själ. Han blir i själva verket själen ...”

Med ”själen, Intellektets Son” menas Augoeides, som emellertid icke är identisk med människomonaden utan är en självständig individ och monad, tillhörande devaevolutionen. Augoeides kan i sin medvetenhet identifiera sig med människomonadens medvetenhet, men den motsatta processen, att människomonaden i sin medvetenhet identifierar sig med Augoeides’ medvetenhet är icke möjlig annat än i en mycket begränsad mening – på högsta mänskliga utvecklingsstadium, det fulländade kausaljagets, endast 47:2,3 och 46:5-6. Men Augoeides är medveten i hela 46:1-7 och har dessutom åtminstone delvis 45-medvetenhet. Högre medvetenhet kan identifiera sig med lägre men icke lägre med högre.

Laurency kommenterar detta yttrande av A.A.B.:

”Man måste veta, vad det är fråga om för att begripa och icke missförstå en sådan esoterisk sats som följande: ’He has learnt to make contact with the soul, the Son of Mind, Who is himself and has in time identified himself with the soul; he becomes the soul in fact.’ Enligt vanlig logik skulle det innebära, att därmed avses en individ (monad), som är två individer (monader), alltså rena absurditeten. Undra på att oinvigda, som komma över dylik gnostisk litteratur och ska försöka tolka esoteriska symboler och paradoxer, leverera idel gallimatias, såsom fallet var med de livsokunniga teologerna vid de olika kyrkomötena.” *Människans väg*, 9.162.2

Sidan 27

”kandidater till avgörandets initiation nu är långt fler än i något tidigare skede av planetens historia”. ”Avgörandets initiation” är den sjätte initiationen, varigenom monadens förvandling från 45-jag till 44-jag bekräftas. Det avgörande, monaden därvid måste träffa, är det definitiva valet av en av de sju kosmiska vägar som öppnar sig för monaden såsom 43-jag i och för dess fortsatta expansion i de kosmiska världarna från och med värld 42.

”Tillsammans ser de ’Stjärnan stråla fram’.”

Stjärnans framstrålande är tecknet på Planethärskares närvaro och godkännande av initiationen i det fall denna icke förrättas av Honom Själv.

”Detta kommer att sätta Världens Herre i stånd att bli härskare över en helig planet, vilket hittills icke varit fallet. Vår Jord kan nu bli en helig planet, om alla de rätta förutsättningarna uppfylls.”

”Endast sju planeter i vårt solsystem äro aktiva i vår tid. De kallas de sju ’heliga’ planeterna, emedan deras emotionala världs aktivitet är attraherande, hatet är okänd företeelse och ingen svart loge existerar på dem.” Laurency, *Livskunskap Tre* 17.2.14.

Sidan 28

”Det finns intet hemligt, som icke skall komma till kännedom,”

Detta anspelar på bibelordet i Markus 4:22 (eller Lukas 8:17): ”Ty intet är fördolt, utom för att det skall bliva uppenbart; ej heller har något blivit undangömt, utom för att det skall komma i dagen.”

Sidan 29

”min styrka är styrkan av tio män, ty mitt hjärta är rent”. Citatet är hämtat ur dikten *Sir Galahad* av lord Alfred Tennyson.

Sidan 32

”Dömen icke, på det att I icke mån bliva dömda”. Bibeln, Matteus 7:1.

”som framställts i boken *Lärjungaskap i den nya tidsåldern*” – första volymen av detta verk avses.

”de är alla i sitt personlighetsliv avgjort inriktade mot den andliga världen” – med ”den andliga världen” avses andratriadens världar (45:4–47:3) såsom en helhet betraktade.

”Mästarnas företag att ersätta den individuella initiationens mödosamma förfarande med grupp-initiation visar sig framgångsrikt, även om det fortfarande befinner sig på experimentstadiet.” Detta synes motsäga det som sades på sidan 27: ”Denna gruppmetod, denna gruppavsikt, denna ’gruppens tysta förtegenhet och högt uttalade insikt’ och denna gruppens hängivenhet och vision hör icke längre till experimentstadiet.”

Motsägelsen undanröjes med insikten om att olika etappmål i detta företags genomförande beaktas på de två anförda ställena. Exempelvis omfattade gruppinitiationen, när detta skrevs, endast de två första initiationerna, medan de högre fortsatt var individuella.

”Även de ’cykler av intresse’ eller de perioder, under vilka Mästarna noga ger akt på mänsklighetens *kvalitetsaspekt*, påskyndas.” Med ”kvalitetsaspekt” menas medvetenhetsaspekten. A.A.B. brukar på flera ställen i sina böcker de tre termerna ”liv – kvalitet – sken” (på engelska: ”life – quality – appearance”) för de tre verklighetsaspekterna vilja (kraft, rörelse) – medvetenhet – materia.

Sidan 33

”Vad ont vi göra överlever oss, vad gott vi göra läggs med våra ben i graven”.

William Shakespeare, *Julius Caesar*, akt 3, scen 2, i C. A. Hagbergs översättning från 1851, här reviderad till bättre överensstämmelse med engelska originaltexten.

”Denna utsaga gäller första initiationen och andra initiationen. De högre initiationerna kommer att genomgåas individuellt eller i grupper om högst tre initiander.”

Engelska originalet säger här faktiskt ”the second and the third initiations”, alltså andra och tredje initiationerna, en uppenbar felskrivning, som i vår översättning är rättad. Den riktiga uppgiften ger A.A.B. själv i den ännu ej översatta Del X av denna avdelning, *Undervisning om initiation*.

Sidan 34

”För aspiranten, antingen hans mål är lärjungaskapets väg eller någon av de sju vägar som leder bort från den planetariska tillvaro han känner,”

Aspirantskap av två mycket olika slag menas; i förra fallet lärjungaskap inom planeten och solsystemet, i senare fallet lärjungaskap i den ”kosmiska karriären” bortom solsystemvärldarna.

”Det inför nya och andliga orsaker, vilka i sin tur magnetiskt driver den invigde framåt,”

Med ”andliga orsaker” menas orsaker härrörande från andratriadens (45:4, 46:1, 47:1) världar, till skillnad från sådana orsaker, som driver människorna på lägre stadier, orsaker härrörande från förstatriadens (47:4, 48:1, 49:1) världar, alltså mentala, emotionala och fysiska orsaker.

Sidorna 34 och 35

”Men Mästaren står fri, utrustad med kristusmedvetandet.”

Med ”kristusmedvetandet” menas essentialmedvetenheten, 46-medvetenheten. Mästaren eller 45-jaget har utöver 46-medvetenheten även 45-medvetenheten fullt utvecklad. Men redan 46-medvetenheten ger alltså den åsyftade friheten.

Sidan 35

”såsom den frigör den invigde icke endast från den kosmiska fysiska världen utan även från den kosmiska emotionala världen.”

Med ”kosmiska fysiska världen” avses atomvärldarna 43–49 och med ”kosmiska emotionala världen” (engelska originalet säger här ”cosmic astral plane”) avses atomvärldarna 36–42.

Sidan 38

”Detta innebär tänkande som genomföres på alltigenom abstrakta nivåer och således innefattar tänkande, som är fritt från själens betingning eller från det lägre mentalas [348] kristalliseringar. Det är väsentligen i triaden utfört tänkande och registreras i hjärnan först när antahkarana i någon mån är utbyggt och det finns en viss direkt förbindelse från den andliga triaden till hjärnan hos personligheten.”

Högsta slags kausalmedvetenhet avses, medvetenhet i andratriadens mentalatom (47:1), oberoende av kausalhöljet (”fritt från själens betingning”) och givetvis fritt från mentalhöljet och dess medvetenhet (”det lägre mentalas kristalliseringar”). Detta slags medvetenhet är möjligt först för essentialjaget (46-jaget), icke för kausaljaget.

**Till slut önskar red. alla läsare av Den Pytagoreiske Kuriren
en god jul och ett gott nytt år 2026 eller 77 Aqu.
och tackar bidragsgivarna hjärtligast för allt stöd de skickat.**

**Pytagoras:
”Den som vandrar vägen, är ej till för sin egen skull utan för andras.”**

Bilaga: Böcker från Foinix

ETERHÖLJET Efter äldre och nyare källor sammanställt av Lars Adelskog.

Denna bok handlar om människans fysiska energikropp, eterhöljet, även kallat eterkroppen, ljuskroppen och bioplasmakroppen. Boken gör en samlad framställning av några av de viktigaste delarna av den kunskap om eterhöljet som finns på skilda håll såväl i den äldre esoteriska kunskapstraditionen som i nyare forskning och erfarenhet. Bokens grundtanke är att eterhöljet är människans väsentliga fysiska kropp, viktigare än organismen i egenskap av formbildande matris, energigivare och förnimmelsecentrum, att organismen för sin existens, sitt liv och sina fysiska funktioner är helt beroende av detta sitt energihölje. Detta är ingen ny idé utan en urgammal esoterisk tanke. I tio avdelningar ges en allmän introduktion till ämnet, avhandlas eterhöljets åtta viktigaste centra för energiutbyte och förnimmelse, eterhöljet i människans liv från avlelsen till döden, eterhöljet vid hälsa och sjukdom, esoterisk läkekonst med utgångspunkt i eterhöljet, eterhöljets roll i människans medvetenhetsutveckling och eterhöljet i planetariska sammanhang, därtill den esoteriska världsåskådningen i allmänhet och den esoteriska energiläran i synnerhet.

Tryckt år 2005. Trådbunden med hårda laminerade pärmar. 352 sidor. Pris: 250 kr. Tre av bokens tio avdelningar kan även laddas ned från www.hylozoik.se

FJÄRDE VÄGEN Föredrag och svar på frågor enligt G. I. Gurdjieffs undervisning av P. D. Ouspensky.

En nutida klassiker och en ypperlig införing i fjärde vägens system för medvetenhetsutveckling och Gurdjieffs idékrets. Gurdjieffs grundtanke var att människan lever långt under sin rättmätiga nivå. Hon har i sitt "normala" tillstånd så ringa medvetenhet att hon egentligen kan betraktas som sovande. I denna hennes sömn förefaller livet kaotiskt och meningslöst. Människans uppgift, ändamålet med hennes liv, är att nå ett högre medvetenhetstillstånd, att vakna. Detta mål kan nås endast med kunskap och ansträngning. Traditionellt har tre vägar erbjudits dem som vill göra sitt yttersta för att utveckla medvetenheten: fakirens, munkens och yogins vägar. Fjärde vägen skiljer sig från de hävdvunna vägarna däri att den inte kräver någon yttre försakelse av världen. På fjärde vägen måste all förändring av människan ske i det inre.

Engelska originalets titel: *The Fourth Way*. Översättning av Lars Adelskog. Tryckt år 2001. Kartonnerad, trådbunden. Xiv + 464 sidor. Pris: 250 kr. Hela boken finns även att ladda ned från www.veidos.se

LITET ESOTERISKT LEXIKON

Sammanställt på grundval av Henry T. Laurencys verk *Kunskapen om verkligheten* och *De vises sten*. Förklaring av esoterikens terminologi i uppslagsbokens form. Såväl längre artiklar som kortfattade definitioner. Drygt 500 uppslagsord täckande den väsentliga terminologin inom hylozoiken (Laurency) och allmänna esoteriken (teosofin och Bailey).

Andra, utökade och förbättrade upplagan av år 1996. Kartonnerad, trådbunden. 80 sidor. Pris: 75 kr.

Från andra förlag

UNDER SKORPIONENS TECKEN – Sovjetmaktens uppkomst och fall. Av Jüri Lina.

I denna bok lämnas häpnadsväckande uppgifter om frimurarnas hemliga roll i den internationella politiken, om de blodiga omvälvningarna i Frankrike år 1789 och i Ryssland år 1917. Som höga frimurare lydde Lenin och Trotskij frimurarnas internationella råd. Författaren följer den kommunistiska tankens historia från 1700-talets illuminater fram till Moses Hess och hans lärjungar Karl Marx och Friedrich Engels. Framställningen koncentreras på de s k ryska revolutionerna i mars och november 1917. Även Sverige utnyttjades som operationscentral för

bolsjevikerna. Boken visar hur händelserna i Ryssland åren 1917–1991 fortfarande påverkar världens öden. Författaren söker finna svar på flera väsentliga frågor: Hur uppstod och utvecklades den kommunistiska idén? Varför finansierades de ”ryska revolutionerna” år 1917 av mäktiga internationella finanskretsar? Vilket var syftet med den samhällsförstörelse som följde, och på vilket sätt gynnade den de bakomliggande krafterna? Efter sovjetmaktens fall den 24 augusti 1991 har de ryska arkiven börjat avslöja sina hemligheter för häpna historiker. Omskakande uppgifter strömmar hela tiden fram, men endast en rännil har nått oss i Västeuropa. Framför allt saknas helhetsbilden. Det är den som Jüri Lina söker ge i denna bok, som till stor del bygger på frisläppt ryskt material. ”Under Skorpionens tecken” torde ändra läsarens uppfattning om vår tids historia. Läsaren torde komma till insikt om en annan verklighet, varifrån man fortfarande styr oss med osynliga trådar. Första upplagan av denna bok utkom 1994. Andra upplagan av år 1999 var väsentligt utökad och förbättrad. Föreliggande tredje upplagan är den till innehållet mest omfattande.

Utgiven av Förlaget Referent 2013. Trådbunden med hårda laminerade pärmar. 560 sidor. Pris: 350 kr. OBS! Denna bok är nu slutsåld hos oss, men författaren tillika förläggaren Jüri Lina har meddelat oss att han alltså har några ytterst få exemplar till försäljning.

DEN JESUS SOM ALDRIG FUNNITS. En kritisk granskning av Bibelns Jesus och kristendomens uppkomst. Av Roger Viklund.

Viklund sammanfattar den forskning som pågått de senaste årtiondena och som alltmer lutar åt att Bibelns Jesus inte har funnits. En unik bok, inte bara i Sverige utan kanske i hela världen, tar ett helhetsgrepp som få andra böcker. Trots den stora mängd fakta och information boken innehåller är den skriven även för den intresserade lekmannen. Viklund skärskådar även Gamla Testamentet, dess etik och framför allt Israels äldre historia i ljuset av den moderna arkeologin. Den bild som växer fram är i många stycken helt annan än den Bibeln ger. Viklund debatterade i TV1 den 10 januari 2006 med religionshistorikern professor Britt-Marie Näsström, som i allt väsentligt gav honom rätt.

Utgiven av Bokförlaget Vimi 2005. Trådbunden med hårda laminerade pärmar. 596 sidor. Pris: 300 kr. Obs! Detta är första upplagan. Viklund har senare utgivit en andra, utökad upplaga.

ÄR VÄRLDEN UPP OCH NER? Artiklar i urval om Palestina, de nykoloniala krigen och sionismen. Av Lasse Wilhelmson.

Boken består av ett urval av artiklar av och intervjuer med Lasse Wilhelmson med tonvikt på palestinafrågan och sionismen. Den omfattar den första åttaårsperioden av 2000-talet då stora förändringar skett i världen. Det gäller terrordåden den 11 september 2001..., ockupationen av Irak 2003, massakern på civila i Gaza kring nyåret 2009, ekonomisk kris, Storebrorslagar, terrorism, klimatförändringar och pandemier. Den bild som mainstream media ger härvidlag, styrs av samma maktelit som beslutat om de folkrättsstridiga krigen och förorsakat den ekonomiska krisen. Resultatet blir att ockupation framställs som befrielse som i Irak, att massaker på civila framställs som självförsvar som i Gaza och att Sveriges första krig på över 200 år framställs som U-hjälp som i Afghanistan. Vi får ett språkbruk där det mesta blir upp och ner. ”Är världen upp och ner?” är författarens bidrag till att vända den rätt genom att ge alternativa fakta, perspektiv och idéer som kan befria vårt tänkande från det orwellska sanningsministeriets påbudna uppfattningar.

Författarens förlag 2009. Trådbunden med mjuka pärmar. 175 sidor. Pris: 100 kr.

ETT PORTRÄTT MED MÅNGA HISTORIER Artiklar i urval på tvärs mot en ny världsordning. Av Lasse Wilhelmson.

Omslagets baksida ger följande besked om bokens innehåll: ”Ett porträtt med många historier” är ett urval av artiklar av och intervjuer med Lasse Wilhelmson, samt analyserande

kommentarer. Den omfattar åttaårsperioden efter 2009 då den så kallade arabiska våren snabbt övergick i Natos och Sveriges folkrättsstridiga krig och förstörelse av Libyen. Därefter lanserade USrael med flera sin terrororganisation ISIS, först i Irak och sedan i Syrien, som kom att bli ett internationellt slagfält. Alla inblandade nationer och grupper, utom de som inbjudits av Assad-regeringen begår, enligt internationell rätt, aggressionshandlingar i strid mot folkrätten. Detta sker enligt den sionistiska planen för Mellanöstern från 1982, vilket innebär att sönderfallet i detta område ensidigt har gynnat Israel.

Några år senare arrangerade samma maktelit som driver dessa folkrättsstridiga krig en våg av migranter från Mellanöstern och Afrika till Väst, främst Europa, i syfte att bryta ner dess nationalstater. Sverige kom att inta en framträdande roll genom att tillåta en extremt omfattande olaglig invandring av välfärds migranter, som enligt gällande EU-regler skulle ha sökt asyl i första ankomstland. EUs bedömning är att flertalet av dessa inte kan betraktas som flyktingar. Denna massmigration till Sverige har även bestått av ett okänt antal ISIS-terrorister, ökat problemen med de parallella samhällena, gängkriminaliteten, utomhusvåldtäkterna och belastningen på alla bidragssystem samt vården och skolan med mera. Detta och dessas långsiktiga ekonomiska och demografiska effekter har länge förtigits i media och av politiker, som mest sysslat med att angripa och förtala alla som oroats över denna utveckling.

... *många historier* är ett försök att knyta ihop den stora världen med den lilla och samtidigt slå håll på de lögnare som gjort denna utveckling möjlig. Sverige riskerar nu att bli en så kallad 'failed state' och de etniska svenskarna en minoritet i sitt eget land."

Författarens förlag 2017. Trådbunden med mjuka pärmar. 271 sidor. Pris: 225 kr.

KVANTITETENS HERRAVÄLDE och tidens tecken. Av René Guénon.

René Guénon (1886–1951), en ledande representant för den s.k. traditionalistiska tankeskolan, utgav år 1945 detta verk, som med rätta betraktas som hans mest betydande. Det är en grundlig och ytterst konsekvent vidräkning med hela den moderna "andan", rättare sagt andefattigheten. Med Guénons egna ord: "... om de som riktigast har bedömt de fel och brister, som vidlåder vår tidsålders mentalitet, i allmänhet intagit en helt negativ hållning eller framträtt endast för att föreslå motåtgärder, som är nära nog betydelselösa och alldeles oförmögna att hejda den på alla områden tilltagande oordningen, är det därför att de saknat kunskapen om verkliga principer alldeles liksom de som tvärtom envisas med att beundra det föregivna 'framåtskridandet' och att bedraga sig själva om dess ödesdigra resultat." Man behöver inte hålla med Guénon om allt han säger, men tillräckligt mycket därav är väl så giltigt för att göra hans verk värt att inte bara läsa utan även studera.

Franska originalets titel: *Le règne de la quantité et les signes des temps*. Översättning av Lars Adelskog. Logik förlag 2019. 296 sidor. Limhäftad med mjuka pärmar, pris: 250 kr. Det finns att få även ett mindre antal exemplar limhäftade med hårda pärmar, pris: 350 kr.

Restupplagor

NEXUS Nya Tider

Tidskrift som utgavs åren 1998-2000 under Lars Adelskoghs chefredaktörskap. Alla nummer finns alltså att få, det vill säga nr 1/1998, nr 2/1998; nr 1/1999, nr 2/1999, nr 3/1999, nr 4/1999, nr 5/1999, nr 6/1999; nr 1/2000, nr 2/2000. Pris: 30 kr styck. Alternativ hälsa, den dolda makten (frimureri, Bilderberggruppen etc.), andlighet, kontroversiell forskning.

Slutsålda böcker

Förklaringen av Lars Adelskog, **Nattlektioner** av Viola Petitt Neal och Shafica Karagulla, **Robotarnas uppror** av David Icke, ... **och sanningen ska göra er fria** av David Icke, **Judisk historia, judisk religion** av Israel Shahak. Dessa böcker kan numera erhållas endast

antikvariskt. **Förklaringen** kan laddas ned från internet, nätplats: www.hylozoik.se. Även **Nattlektioner** kan laddas ned som pdf-dokument från www.hylozoik.se **Judisk historia, judisk religion** kan laddas ner från nätplatsen www.veidos.se
Alla böcker och skrifter beställes hos Lars Adelskog under adress:

Lönnvägen 3 A
549 48 Skövde
eller:
adelskog@yandex.com

För beställningar effektuerade per post uttages portoavgift. Betalning göres till bankkonto (Nordea) 1190 30 21766 inom trettio dagar efter expediering. Vänligen skicka inga pengar i förskott; låt oss debitera.